

# Cô Vợ Lạnh Lùng Của Hắc Thiếu

## Contents

|                                        |          |
|----------------------------------------|----------|
| <b>Cô Vợ Lạnh Lùng Của Hắc Thiếu</b>   | <b>1</b> |
| 1. Chương 1 . . . . .                  | 1        |
| 2. Chương 2 . . . . .                  | 3        |
| 3. Chương 3 . . . . .                  | 5        |
| 4. Chương 4 . . . . .                  | 6        |
| 5. Chương 5 . . . . .                  | 8        |
| 6. Chương 6: (h) . . . . .             | 10       |
| 7. Chương 7 . . . . .                  | 12       |
| 8. Chương 8 . . . . .                  | 13       |
| 9. Chương 9 . . . . .                  | 15       |
| 10. Chương 10 . . . . .                | 17       |
| 11. Chương 11 . . . . .                | 19       |
| 12. Chương 12 . . . . .                | 20       |
| 13. Chương 13 . . . . .                | 21       |
| 14. Chương 14 . . . . .                | 23       |
| 15. Chương 15 . . . . .                | 25       |
| 16. Chương 16 . . . . .                | 27       |
| 17. Chương 17 . . . . .                | 29       |
| 18. Chương 18 . . . . .                | 30       |
| 19. Chương 19 . . . . .                | 32       |
| 20. Chương 20 . . . . .                | 33       |
| 21. Chương 21 . . . . .                | 35       |
| 22. Chương 22: Phiên Ngoại 1 . . . . . | 37       |
| 23. Chương 23: Phiên Ngoại 2 . . . . . | 38       |

## Cô Vợ Lạnh Lùng Của Hắc Thiếu

---

### Giới thiệu

Số chap: 23 ( 21 chap và 2 phiên ngoại) Nam chính: Hắc Thịnh Duật Nữ chính: Phong Sương Thể loại: 3S, H, Ngọt, sủng

---

*Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-vo-lanh-lung-cua-hac-thieu>*

### 1. Chương 1

- Cô - Phong Sương - 20 tuổi

Là một cô gái xinh đẹp, lạnh lùng và còn trầm tính và ít nói. Đường như ngoài người anh hai của mình ra

thì cô không nói chuyện với bất kì ai. Là đại tiểu thư của Phong Thị TĐ lớn nhất TG. Là một thủ lĩnh của Sương Linh hội - Bang phái lớn nhất TGN. Với mật danh là Hắc Phong.

- Anh - Hắc Thịnh Duật - 28 tuổi

Là bạn của Phong Thần, là một đại boss của TĐ Hắc Thị lớn ngang với TĐ nhà nó. Là một tay công tử đào hoa có tiếng của giới thương trường. Thường xuất hiện với hình tượng soái ca quyền rũ. Là một bang chủ của Ân Tầm Bang - Lớn nhì TGN sau bang của nó. Theo hần là có Đại Tuyết ( Nam) và Đại Tuyết ( Nữ)

- ———-VÀO TRUYỆN ———-

” Đoàng, Đoàng, Đoàng ”

” Rầm... Ào... Rầm ”

- T... Tha... Tha... M... Mạng... Cho tôi... \_ Giọng nói yếu ớt của một người đàn ông vang lên trong một con hẻm nhỏ

Trời đang đổ mưa rất to, cũng giống như máu của người đàn ông đó... Rất nhiều.... Nhưng người con gái đang đeo chiếc mặt nạ kia dường như chẳng có gì gọi là đồng cảm hay thương xót. Dừng đứng im lặng giờ khẩu súng trong tay chĩa thẳng vào mi tâm của người đàn ông kia và...

” Đoàng ”

Thân ảnh to lớn kia đã ngã ngay ra đất, đôi mắt vẫn mở to không nhắm lại. Còn người con gái kia cũng nhẹ nhàng đặt bên cạnh “xác” của người đàn ông đó một cành hoa hồng làm bằng vàng có cả tên “Hắc Phong”

Vâng, người con gái tựa như không nói chuyện được kia chính là Cô - Phong Sương. Khi làm nhiệm vụ cô thường đeo mặt nạ và ngay cả một chữ cũng không để hở ra dù chỉ là một sai sót nhỏ đi nữa cô cũng không cho phép mình phạm phải

PHONG GIA

Sau khi đã làm xong nhiệm vụ thì Phong Sương chọn cách leo tường vào phòng, nhanh chân thay ngay bộ quần áo nhuộm đầy máu này ra ném sang một bên. Nhẹ nhàng nằm ngâm mình trong dòng nước ấm áp kia mà thiếp đi

Còn ở dưới nhà, Phong Thần - anh hai của cô. TGD của Phong Thị TĐ cùng Hắc Thịnh Duật - Anh, là Tổng tài hào hoa của Hắc Thị và Cung Vỹ - là bạn của anh và Phong Thần là một nhà thiết kế nổi tiếng cả nước....

- Bản vẽ đó, cậu nên giao lại cho Đại Tuyết sẽ hay hơn \_ Phong Thần lạnh nhạt nói

- Cậu đùa sao? Bản vẽ quan trọng như vậy, sao lại giao cho một tên đàn em? \_ Cung Vỹ nhú mày nhìn Phong Thần và anh

- Không, Phong Thần nói đúng. Nên giao cho Đại Tuyết và Đại Tuyết thì tốt hơn. Tớ không thể ra mặt ngay lúc này. \_ Hắc Thịnh Duật gật đầu đồng ý

Phong Sương sau khi đã thỏa sức ngâm mình trong dòng nước ấm thì cô bước xuống nhà một cách lặng lẽ và còn rất bí ẩn. Dường như không ai phát hiện được cô đang đi đến

- Anh hai. Mẹ gọi \_ Chết giọng tuy trong trẻo nhưng lại đầy tính lạnh lùng vang lên phía sau Phong Thần khiến Anh và Cung Vỹ phải giật mình

- Được rồi. Sương Nhi... Em nghỉ ngơi đi \_ Phong Thần nở một nụ cười nhẹ nhàng đầy yêu thương nhìn cô

- Ngủ ngon... \_ Cô cũng chỉ đáp trả cho có lệ rồi đi thẳng về phòng mà không thèm chào hỏi ai đó

Hắc Thịnh Duật và Cung Vỹ cũng không phải lần đầu tiên nhìn thấy Phong Sương. Nhưng đây là lần đầu tiên họ nghe được giọng nói của cô. Thường ngày cô chỉ ngồi im như một tảng băng, không nói, không cười, cũng chưa từng mở miệng một lời hay... Cô cũng chưa bao giờ tham gia sự kiện gì dù lớn hay nhỏ đi nữa. Nhưng với thể lực của Phong Gia thì đó làm sao chứ?

Cô - Phong Sương, là con gái cành vàng lá ngọc của Chủ Tịch Phong Thị - Phong Viễn và là viên ngọc quý giá của một cựu thủ lĩnh cảnh sát đặc nhiệm lừng danh - Nham Tiêu Tiêu. Cô thừa hưởng vẻ đẹp mỹ miều từ mẹ, tính cách lạnh lùng từ ba. Và còn có một tính cách riêng biệt đó là.... Làm Thủ Lĩnh.... Nhưng... Là thủ lĩnh hắc bang

Phong Thần là người anh trai kiêm luôn vị bạn thân của cô từ nhỏ đến lớn. Cậu luôn che chở và yêu thương cô vô điều kiện.... Dù cô đúng hay sai đi nữa thì cậu vẫn mãi mãi tin tưởng và yêu chiều cô bất luận vấn đề đó. Phong Sương là bảo bối, là nguồn sống của cậu

- Em ấy cứ như ma. Lúc ẩn lúc hiện. Thật là.... \_ Cung Vỹ vuốt ngực định thần lại

- Lần nào cũng vậy... \_ Hắc Thịnh Duật lắc đầu nhìn theo bước chân của cô

- Thiếu gia.... Phu nhân gọi cậu về gấp \_ Đại Tuyết nói

- Được được, về thôi \_ Hắc Thịnh Duật cũng chỉ là gật đầu cho qua thôi

Sau khi tiễn Hắc Thịnh Duật thì Cung Vỹ cũng xin phép về Cung gia... Phong Thần cũng chỉ nhàn nhạt nhún vai như không liên quan đến mình rồi bước một mạch vào nhà.....

HẮC GIA.....

- \_\_\_\_\_/\_\_\_/\_\_\_\_\_

CÒN TIẾP.....

## 2. Chương 2

HẮC GIA

Sau khi được Đại Tuyết “truyền thánh chỉ” từ ” Mẫu hậu đại nhân” thì Hắc Thịnh Duật tức tốc chạy chối chết về nhà kéo gây ra thảm họa lớn

Vừa bước vào ngưỡng cửa của Hắc Viên, một luồng sát khí nồng nặc xộc ngay vào mũi của anh khiến cả người bất giác run lên. Trán rịn mồ hôi

- Mẹ đại nhân, gọi con gấp vậy là có chuyện gì sao? \_ Hắc Thịnh Duật ôm lấy cánh tay của bà mà làm nũng

- Cái thằng kia, bỏ vợ ông ra \_ Đây là ba của anh - Hắc Dật An

- Ba... Keo quá đi. Mẹ cũng là của con mà \_ Hắc Thịnh Duật bấu môi bất mãn

- Nhưng đó là vợ ta. Không cho phép con động vào vợ ta \_ Hắc Dật An nhanh chóng kéo vợ mình về lại bên cạnh

Mẹ anh - Cao Yên Đình ở giữa hai cha con suốt 28 năm cũng ít nhiều đã quen với cảnh tượng này rồi. Nhưng bà hận... Hận thằng con trai trời đánh này... Vẫn không chịu cho bà một cô con dâu

- Duật Nhi... Con cũng gần 30 chứ nhỏ nhắn gì nữa, nên lấy vợ rồi. Ta còn muốn có cháu bé \_ Cao Yên Đình nhìn anh

- Mẹ à... Mẹ biết mà, từ nhỏ đến giờ con chỉ thích tiểu Sương. Nhưng mà mẹ xem, em ấy đến để ý còn không để ý đến con. Hỏi mẹ phải làm sao? \_ Hắc Thịnh Duật ngồi xuống sofa bên cạnh mà nói

Trong lời nói của anh có chút tức cười cũng như buồn hẫng đi

Đúng vậy, Anh đã yêu cô từ khi cả hai chỉ mới là đứa trẻ. Từ nhỏ Phong Sương rất ít tiếp xúc với nam nhân khác ngoài ba mình và anh hai của mình. May thay cho Hắc Thịnh Duật lại là bạn thân của Phong

Thần nên suy ra Phong Sương cũng xem là “anh”. Tuy nói là nói vậy thôi, chứ cô cũng chỉ xem Hắc Thịnh Duật là người đương thôi

- Duật Nhi. Tiểu Sương mẹ rất quý con bé, nhưng tính cách của con bé chẳng lẽ con chưa hiểu sao? \_ Cao Yên Đình vỗ vai anh

- Mẹ à. Con tuy khá là đào hoa lãng tử. Nhưng con tuyệt đối chỉ yêu một mình Sương Nhi, mẹ... Giúp con đi \_ Hắc Thịnh Duật lay tay bà

- Haha... Không ngờ Hắc Tổng ngày thường ngang ngược mà hiện giờ lại không có cách tán tỉnh người mình thích sao? \_ Hắc Dật An cười lớn

- Nói con ngang ngược thì Sương Nhi còn bá đạo và ương bướng hơn con nữa là.... Nếu ba không giúp con thì cả đời Hắc Thịnh Duật này sẽ bám lấy mẹ \_ Hắc Thịnh Duật đưa ánh mắt khiêu khích về phía ba mình

- Con dám? \_ Hắc Dật An trừng mắt nhìn anh

- Ba nói thử xem? \_ Hắc Thịnh Duật hất mặt nhìn ba mình

Cao Yên Đình bật cười lắc đầu vì tính khí trẻ con của anh và cả ba anh. Phong Sương rất được mọi người trong Hắc Gia yêu mến, nhất là Hắc Đại Lão Gia - Hắc Khiêm (Ông nội của anh).

Còn một điều bí mật mà chưa ai biết....

Từ khi Đại Tuyết trở thành thuộc hạ của Hắc Thịnh Duật thì cô nàng đã đem lòng si mê chủ nhân của mình từ lúc nào. Những cô bạn gái hồ của anh sau khi bỏ đi liền bị Đại Tuyết dạy dỗ lại cho một trận đến nhó đời, nhẹ thì trầy xước, tàn tật. Nặng hơn là gia đình phá sản hoặc có thể chết

Và tất nhiên Đại Tuyết cũng đã làm những điều tương tự đối với Phong Sương, nhưng cô nàng không biết rằng những thủ hạ của Phong Sương đều trên cô nàng một bậc nên cô vẫn an toàn. Điều này khiến Đại Tuyết cảm thấy tức giận nhưng lại không chế và không muốn bị lộ

Còn về Phong Sương, từ nhỏ đến lớn, cô luôn được Hắc Thịnh Duật che chở và bảo vệ. Từ năm cấp 1 đến hết cấp 3 tất cả những nam sinh trong trường đều phải lo sợ mỗi khi đến gần cô, vì thế lực của Phong gia và Hắc gia quá lớn cho nên ai cũng xa lánh cô

Nhưng không vì như vậy mà Phong Sương cảm thấy buồn. Vì trong trường cho dù ai cũng xa lánh cô, nhưng tâm trạng của cô cũng như tảng băng vậy. Không nói, không cười, không một tiếng động. Còn thoát ẩu thoát hiện khiến không ít người tò mò về cô

Tình cảm của Hắc Thịnh Duật dành cho mình, không phải cô không hiểu. Nhưng là do tính cách hoa hoa công tử của anh khiến cô không yên tâm. Và một nguyên nhân nữa đó là Đại Tuyết

Với người làm thủ lĩnh như cô tất nhiên sức cảnh giác cao độ hơn người bình thường là chuyện được nhiên. Phong Sương nhìn ra được tình cảm mà Đại Tuyết dành cho Hắc Thịnh Duật cũng không thua kém gì cô dành cho anh. Nhưng sự tự tin vốn có của một thủ lĩnh lại không cho phép bản thân cô “động tâm” với một người thiết nghĩ cũng chỉ vì sự an toàn của người đó mà thôi....

Hắc Thịnh Duật nằm dài trên giường, vắt tay lên trán suy ngẫm

- Sương Nhi, khi nào em mới chịu mở lòng với anh đây?

- - - - -

CÒN TIẾP.....

### 3. Chương 3

Sáng hôm sau, Phong Sương có hẹn với một số người của Sương Linh Hội cùng nhau bàn bạc một việc cực kì quan trọng. Đó chính là bảo vệ “Hắc Thịnh Duật” vào ngày sinh nhật lần thứ 28 của anh vào thứ 7 tuần tới

Phong Sương bề ngoài là không quan tâm nhưng sâu bên trong lòng là một nỗi lo lắng chồng chất. Người của Ân Tầm bang cũng không phải là tầm thường. Nhưng nếu xét về phần nhanh nhạy thì Sương Linh Hội đứng thứ hai không ai dám tranh thứ nhất

Anh là Hắc Tổng của Hắc Thị, một TĐ mà nhiều người mơ ước, còn muốn kết sui gia nhưng tiếc thay là anh chỉ thích Phong Sương, một nữ nhân lạnh lùng mà tàn nhẫn nhất.

#### TRỤ SỞ - SƯƠNG LINH HỘI

Phong Sương nhàn nhã ngồi ở vị trí tối cao của bậc thủ lĩnh với một chiếc mặt nạ che hết cả khuôn mặt. Xung quanh cô là bộ Tam Quái bao gồm. Hồ Tĩnh - Đại quái mỹ nhân. Lục Đường Tâm - Nhị quái tàn ác. Hoan Mỹ Nga - Tam quái thâm hiểm.

Ba cô nàng này là người thân cận nhất của cô từ khi thành lập Hội đến bây giờ. Cũng chỉ có ba người này là luôn kề vai sát cánh nên cô khi cô gặp khó khăn. Được xếp vào top bạn thân mà cô có được. Tuy trong Thế Giới Ngầm đầy ranh đua, chém giết lẫn nhau nhưng Tam Quái và Phong Sương vẫn còn có được một mối quan hệ. Không hẳn là bạn thân nhưng vẫn được xem nhau là tri kỉ.

Tam quái cũng là 3 người may mắn được nhìn rõ khuôn mặt thật của cô. Họ không phải là xấu xí nhưng nhìn vào khuôn mặt yêu kiều của cô cũng phải ranh tị không kém. Nếu nói họ mộc mạc, đáng yêu thì Phong Sương là yêu kiều, diễm lệ và kiêu sa.

Tam Quái rất thích giọng nói của cô, tuy băng lãnh nhưng rất uy lực và trong veo như mặt hồ trong xanh. Từ đó trở đi Tam Quái luôn tìm cách làm cho Phong Sương mở miệng nói chuyện.... Cho dù là bị mắng chửi họ cũng cam lòng

- Đại tỷ.... Sao ta phải bảo vệ bang chủ của Ân Tầm bang chứ? \_ Hồ Tĩnh nhíu mày nhìn cô
  - Đúng đó đại tỷ. Người của Ân Tầm thì mặc xác họ chứ \_ Hoan Mỹ Nga bĩu môi
  - Tỷ tỷ chắc chắn có lí do riêng mà. Hai người đừng ở đây làm loạn \_ Lục Đường Tâm nhỏ nhẹ nói
  - Hay tỷ tỷ.... Hắc Thịnh Duật ấy là người tỷ yêu? \_ Hồ Tĩnh khuôn mặt đầy gian xảo nhìn cô
  - Nói bừa cái gì thế con nhóc kia? \_ Phong Sương liếc xéo cô nàng một cái lạnh lẽo
  - Ấy. Em thấy Tĩnh Tĩnh nói đúng mà. Hắc Thịnh Duật kia có phải người tỷ tỷ yêu hay không đây? \_ Hoan Mỹ Nga cười ranh mãnh nhìn cô
  - Tỷ chỉ xem anh ấy là anh trai thôi. \_ Phong Sương nhẹ nhàng nhấp nhẹ một ngụm trà
  - Không hơn không kém? \_ Lục Đường Tâm nhìn cô
  - Không hơn không kém! \_ Phong Sương ra sức gật đầu
  - Vậy mắc có gì ta phải bảo vệ cho hắn ta? Em không đi đâu. Hứ! \_ Hoan Mỹ Nga hất mặt
  - Tùy! \_ Phong Sương nhún vai
  - Không đi được không tỷ? Em thấy là đâu cần tới chúng ta bảo vệ hắn chứ? \_ Hồ Tĩnh nhìn cô rồi chu môi làm nũng
  - Được rồi. Cả ba đứa không cần đi. Tỷ đi một mình \_ Phong Sương nói xong lập tức đứng dậy bỏ đi trước
- Hồ Tĩnh, Lục Đường Tâm và Hoan Mỹ Nga nhìn bóng dáng của cô mà ngạc nhiên nhìn nhau rồi cả ba đồng loạt nhún vai
- Chẳng lẽ đại tỷ đã yêu? \_ Ba cô nàng cùng nhau lên tiếng rồi quay sang nhìn theo hướng cô đi

Phong Sương sau khi rời khỏi Trụ sở Sương Linh Hội liền nhanh chóng quay trở lại Phong Gia để gặp mặt ba mẹ của mình từ Anh Quốc vừa trở về

#### PHONG GIA

Phong Sương lái chiếc Audi RS7 vào cổng Phong Gia liền thấy được hai chiếc Maserati trước sân. Có lẽ cô đã nhận ra một trong hai chiếc là của Hắc Thịnh Duật, khoe môi bắt giác cong lên thành một đường cong hoàn hảo

Không nhanh không chậm, Phong Sương từ từ tiến vào nhà. Ba mẹ của cô, anh hai của cô đang trò chuyện vui vẻ với ba mẹ của anh và anh ở sofa phòng khách. Hình như là đang bàn về vấn đề gì đó rất phấn khích

- Sương Nhi... Con về rồi à? \_\_ Mẹ cô - Nham Tiêu Tiêu nhìn cô cười ôn nhu

- Ba mẹ, hai bác, anh hai, Hắc Thiếu chào mọi người \_\_ Phong Sương nhẹ nhàng gật đầu xem như chào hỏi

- Tiểu Sương, con ngồi đi. Ba có chuyện muốn nói với con \_\_ Ba cô - Phong Viễn đang cực kì nghiêm túc nhìn cô

- Chuyện gì? \_\_ Phong Sương nhún mày lại

- Chuyện là.....

- \_\_\_\_\_////\_\_\_\_\_

Ta cắt ta cắt

CÒN TIẾP.....

#### 4. Chương 4

- Chuyện là Hắc Gia và Phong Gia từng có hôn ước với nhau, do con lớn của Phong gia lại là A Thần nên bây giờ con phải thực hiện nghĩa vụ này \_\_ Phong Viễn nói nhưng bắt giác mồ hôi bắt đầu tuôn ra lo sợ

- Thật? \_\_ Phong Sương nhún mày nhìn ba mình

- T.... Thật mà.... Tiểu Sương, con có đồng ý không? \_\_ đứng trước đứa con gái cưng của mình, bắt giác khí thế thủ lĩnh của Nham Tiêu Tiêu cũng bị làm cho giảm đi không ít

- Nếu con nói không? Có được không? \_\_ Phong Sương nhàn nhạt nói

- Tất nhiên là KHÔNG! \_\_ Ba mẹ cô đồng thanh quát lớn

- Vậy còn hỏi làm gì? Phiền phức! \_\_ Phong Sương nhún mày lại rồi đứng phắt dậy bỏ đi

Hắc Thịnh Duật thầm cười mãn nguyện trong lòng, Ba mẹ của anh cũng muốn cười vì cái tính khí của Phong Sương. Còn ba mẹ của cô thì giật mình nhẹ rồi cũng nhìn nhau nở một nụ cười hài lòng

Riêng Phong Thần sắc mặt không được tốt lắm

- A Thần... Con sao vậy? Không khỏe ở đâu? \_\_ Nham Tiêu Tiêu vỗ vai anh chàng một cái

- Mẹ... Con biết là hai người đang nói dối Sương Nhi. Tại sao vậy? \_\_ Phong Thần hướng cặp mắt chim ưng đó về phía ba mẹ của mình

- A Thần.... A Duật yêu thương Tiểu Sương từ nhỏ chắc con cũng đã thấy. Bây giờ A Duật đã chính thức muốn lấy Tiểu Sương về làm vợ rồi \_\_ Cao Yên Đình nhìn Phong Thần mà cười nhẹ

- Con biết, con thấy. Nhưng.... Hạnh phúc của Tiểu Sương không nên giao lại cho tên đó. Đúng là Thịnh Duật rất thương Tiểu Sương.... Nhưng cô còn nhớ Ái Ni không? Lỡ một ngày nào đó cô ấy quay về thì Tiểu

Sương nhà con phải làm sao? \_ Phong Thần kiềm chế cảm xúc của mình lại mà vẫn bình thản nói trong khi đó trong lòng của anh chàng đang rất là tức giận

Cả gian phòng rơi vào trạng thái im lặng. Hà Ái Ni là người mà 3 năm trước nói yêu anh, rồi lại vì một người con trai khác mà bỏ anh đi và nói dối anh là đi trị bệnh

Cô ta là người thông minh, mưu mô và cực kỳ nguy hiểm. Bề ngoài yếu đuối nhưng bên trong lại là một con rắn độc

- Ái Ni.... Đúng rồi... Còn Ái Ni nữa \_ Hắc Thịnh Duật cười buồn

- Ha... Cô thấy chưa? Cậu ấy vẫn chưa quên cô ta... Vậy Tiểu Sương nhà cháu phải làm sao? Ha.... Cuộc hôn nhân này cháu sẽ phản đối tới cùng \_ Phong Thần bật dậy rồi bỏ đi

- A Duật.... Con khiến cô... Rất thất vọng.... Haizzzz.... Xem như.... Cuộc hôn sự này.... Bỏ qua đi... Đừng nhắc đến nữa \_ Nham Tiêu Tiêu nhìn anh lắc đầu một cái

Hắc Thịnh Duật cúi gầm mặt xuống, khó khăn không dám nhìn thẳng vào mặt của ba mẹ cô. Cao Yên Đình vỗ vai cậu con trai của mình một cái

- Nếu con vẫn còn nhớ đến cô ta... Thì đừng nhắc đến việc muốn lấy Tiểu Sương nữa. Mẹ tuyệt đối không cho phép cô ta một lần nữa làm hại Tiểu Sương \_ Cao Yên Đình cao ngạo nói rồi nắm tay Hắc Dật An đi mất

Hắc Thịnh Duật nghe những lời mẹ mình nói mà trái tim đau nhói. 3 năm trước, Hà Ái Ni lừa dối anh nhưng anh một mực không tin đó là sự thật, anh vẫn luôn nghĩ đó chỉ là việc trùng hợp hoặc nhầm lẫn. Trong trái tim anh lúc bấy giờ Hà Ái Ni chính là một thiên sứ soi sáng cho anh, nhưng anh nào biết rằng. Phía sau hạnh phúc đó của anh thì vẫn còn một cô gái khác đang đau lòng nhưng.... Vẫn không biểu hiện ra mặt thôi... Đó là Phong Sương

Từ trên cầu thang, Phong Sương bước xuống nhà. Nhìn thấy dáng vẻ khó xử của anh thì trái tim giống như có gì đó đang đâm vào. Thì ra Hắc Thịnh Duật vẫn chưa quên Hà Ái Ni... À không... Phải là chưa từng quên chứ. Phong Sương tự nở một nụ cười buồn cho bản thân

- Nếu nhớ. Thì tìm \_ Phong Sương nhẹ nhàng nói

- Tiểu Sương.... \_ Hắc Thịnh Duật ngược lên nhìn cô

- Đừng gọi tôi là Tiểu Sương. Tôi biết rằng hôn ước ba mẹ tôi nói chỉ là giả. Anh vẫn nhớ Hà Ái Ni. Nếu nhớ thì tìm đi \_ Phong Sương vẫn giữ khẩu khí lạnh nhạt đó

- Tiểu Sương, có phải anh rất ngu ngốc không? Biết rõ cô ta lừa dối mình mà vẫn một mực tin tưởng \_ Hắc Thịnh Duật cười nhạt

- Ủ. Ngu ngốc.... Rất ngốc \_ Phong Sương nhẹ giọng hằn

- Tiểu Sương.... Em ghét anh đến vậy sao? Đến cả gặp anh hay đơn giản là nói chuyện mà em cũng tìm cách né tránh... \_ Anh nhìn cô đau lòng

- Né tránh? Đúng rồi.... Tôi đang né tránh anh.... Tôi đang kiềm chế cảm xúc của mình... Ha... \_ Phong Sương lạnh lẽo cười

- Tiểu Sương.... \_ Hắc Thịnh Duật không kiềm được lòng mình

- Tôi rất ngu ngốc. Từ nhỏ được anh hai che chở tôi cảm thấy đã là quá đủ rồi. Nhưng không ngờ vẫn còn một người nữa vẫn muốn che chở tôi... Nhưng... \_ Phong Sương nhìn anh

- Tiểu Sương... \_ Hắc Thịnh Duật khẽ gọi tên cô

- Nhưng rất tiếc.... Anh ta chỉ che chở cho tôi đến khi tôi hết cấp 3 thì anh ta đã có người yêu mới. Ha? Vậy mà tôi lại đem lòng yêu anh ta cơ chứ. Nhưng cũng rất may... Tình cảm đó đã nhanh chóng lụi tàn \_ Phong Sương nhếch mép khinh bỉ

- Tiểu Sương... Em... Đã từng.... Yêu anh? \_ Hắc Thịnh Duật ngạc nhiên nhìn cô

- Đúng... Đã từng và cũng chỉ là... Đã từng. Tôi nói, anh có nhớ thì tìm đi.... Nhưng hậu quả tôi không đảm bảo \_ Phong Sương nhàn nhạt nói rồi lại xoay người chuẩn bị bỏ đi

- Không... Không.... Anh không tìm cô ta nữa.... Anh không muốn nữa.... Tiểu Sương, anh yêu em.... Anh yêu em rất nhiều... Hà Ái Ni đã phản bội anh, anh không cần cô ta nữa... Anh cần em.... Tiểu Sương anh cần em.... Đừng đi, có được không? \_ Hắc Thịnh Duật ôm chặt cô từ phía sau

Phong Sương im lặng để anh ôm mình, một cảm giác đau lòng xen lẫn ấm áp đang dần dần áp vào trái tim lạnh lẽo của cô....

## 5. Chương 5

Tối hôm đó, Hắc Thịnh Duật ngồi trầm tư ở phòng VIP của bar Angel Night.

Phong Thần, Cung Vỹ, Đại Tuyết và Đại Tuyết cũng có mặt ở đây. Đại Tuyết bề ngoài lạnh lùng nhưng sâu bên trong lại là trái tim nồng nhiệt yêu đến điên cuồng, ánh mắt luôn hướng về phía của Hắc Thịnh Duật

- Phong Thần.... Sao cậu cũng phản đối việc tớ kết hôn với Tiểu Sương? \_ Hắc Thịnh Duật nhìn anh chàng tức giận

- Tôi có hứa sẽ không bao giờ để Hà Ái Ni làm tổn thương Tiểu Sương một lần nữa \_ Phong Thần nhàn nhạt nói

- Tôi sẽ không để cô ta làm hại đến Tiểu Sương! \_ Hắc Thịnh Duật chắc nịch nhìn anh chàng

- Thôi... Hai cậu đừng có như vậy chứ, từ từ nói \_ Cung Vỹ chen vào cản lại sự tức giận của hai anh chàng Hắc Thịnh Duật và Phong Thần im lặng, lặng lẽ đưa ly rượu lên môi nhấp nhẹ một ngụm.

\*CÁCH\* Tiếng mở cửa vang lên, Đại Tuyết và Đại Tuyết nhú mào nhìn ra hướng cửa ra vào. Chuẩn bị sẵn sàng thủ thế

Bước vào là Hồ Tĩnh, Hoan Mỹ Nga và Lục Đường Tâm. Tam quái nhìn Phong Thần khẽ cung kính gật đầu chào hỏi

- Ba cô là ai? \_ Đại Tuyết lạnh lùng nói

- Tôi là người của Sương Linh Hội. \_ Hồ Tĩnh nhàn nhạt nói

- Mấy đứa tìm Tiểu Sương à? Em ấy đang ở nhà \_ Phong Thần nói

- Dạ! \_ Tam quái đồng thanh rồi đi mất

Cung Vỹ, Hắc Thịnh Duật ngay cả Đại Tuyết với Đại Tuyết liền ngạc nhiên nhìn Phong Thần

- Tiểu Sương có liên quan gì đến Sương Linh Hội? Tại sao Tam Quái lại tìm Tiểu Sương? \_ Cung Vỹ nhìn anh chàng

- Tiểu Sương là một thành viên cao cấp của Sương Linh Hội \_ Phong Thần lại nhàn nhạt trả lời cho qua

- CÁI GÌ? \_ Hắc Thịnh Duật tức giận quát lớn

- Ổn \_ Phong Thần nhú chặt mào nhìn anh

- Tiểu Sương là người của Sương Linh Hội? Em ấy có biết rất nguy hiểm hay không? Tại sao tớ lại không biết chuyện này? Tại sao cậu không nói cho tớ biết. Hả? \_ Hắc Thịnh Duật như mất bình tĩnh mà hét lên

Đại Tuyết chứng kiến Hắc Thịnh Duật vì Phong Sương mà lo lắng như vậy cũng đau lòng. Trái tim của cô nàng đau nhói lên một nhịp. Ngọn lửa căm phẫn trong lòng của cô nàng càng dâng lên đáng kể

- Muốn biết tự tìm em ấy. Tớ về \_ Phong Thần nói rồi đứng dậy bỏ đi



- Chết tiệt! \_ Hắc Thịnh Duật tức giận đập mạnh xuống chiếc bàn

Cung Vỹ và Đại Tuyết phải nuốt nước bọt lo sợ. Trán cũng rịn cả mồ hôi nhìn anh hiện tại giống như một ác quỷ hiện hình. Ánh mắt đỏ ngầu đầy tức giận đó khiến nhiều người phải e dè sợ sệt

## HẮC GIA

Sau khi biết được thông tin Phong Sương là thành viên của Sương Linh Hội, cơn giận dữ trong Hắc Thịnh Duật càng tăng cao nhiều hơn. Anh đập phá đồ đạc trong nhà khiến người làm phải sợ hãi kinh ngạc. Đại Tuyết tuy muốn ngăn cản nhưng cô nằng nặt không dám

Cao Yên Đình và Hắc Dật An khi nghe tin con trai bảo bối đang nổi cơn thịnh nộ liền nhanh chóng gọi cho Phong Sương để cô giúp anh hạ giận

Về mặt của Phong Sương khi nghe ba mẹ của anh nói là rất rất rất tệ. Hắc tuyển trải dài trên trán nhưng vẫn ngoan ngoãn gật đầu đồng ý đến

Hắc Thịnh Duật bên trong phòng làm việc của mình mà đập phá đến điên loạn, Đại Tuyết và Đại Tuyết đã đến can ngăn nhưng đã rất nhanh bị anh đá văng ra ngoài với thương tích đầy mình. Phong Sương vừa bước vào Hắc Gia liền nghe tiếng đập phá của anh, đôi mắt khẽ nhú lại khó chịu vô cùng

- Cô đừng vào. Thiếu gia sẽ gây ảnh hưởng đến cô \_ cốt yếu là Đại Tuyết không muốn Phong Sương đến gần Hắc Thịnh Duật

- Đại Tuyết, cô nên tránh ra đi \_ Cao Yên Đình nhìn cô nằng nặc đầu

Đại Tuyết cúi mặt rồi cũng né sang một bên cho cô bước vào phòng của anh.

- Cút ra ngoài hết đi.... Aaaa... Chết tiệt \_ Hắc Thịnh Duật càng nói càng tức giận hơn

- Duật \_ Phong Sương khẽ gọi tên anh

Trong giọng nói của cô không còn sự lạnh lẽo nữa mà thay vào đó là sự ảm áp đến kì lạ. Động tác của Hắc Thịnh Duật liền dừng lại xoay người hướng về phía phát ra âm thanh để nghe đó

- Tiểu Sương \_ Hắc Thịnh Duật không kiềm được mà lao đến ôm cô vào lòng

- Anh bị thương rồi \_ Phong Sương nắm bàn tay đang chảy máu của anh

- Tiểu Sương, sao em lại ở đây? \_ Hắc Thịnh Duật mặc kệ bàn tay đang không ngừng chảy máu của mình. Mà hiện tại anh quan tâm chính là nữ nhân trong lòng mình

- Mẹ anh gọi em đến. Mẹ anh bảo là anh đang nổi điên. Anh nổi điên cái gì vậy? \_ Phong Sương ngược mặt lên nhìn anh

- Em còn dám nói? Em là người của Sương Linh Hội. Sao em không cho anh biết? Hả? Em có biết như vậy rất nguy hiểm không? \_ Hắc Thịnh Duật tức giận khi nhắc đến việc này

- Chẳng phải anh cũng là thủ lĩnh của Ân Tầm Bang sao? \_ Phong Sương nói nhỏ

- Anh là đàn ông... Anh khác.... Em là nữ.... Em khác \_ Hắc Thịnh Duật dịu giọng lại nhẹ nhàng ôm cô chặt hơn

- Nam nữ bình đẳng. Không ai khác ai hết. Anh làm được, em cũng làm được. Đừng để bản thân bị thương nữa. Biết chưa? \_ Phong Sương dịu dàng băng bó cho anh

- Em đang lo cho anh? \_ Hắc Thịnh Duật mỉm cười thỏa mãn nhìn cô

- Đúng vậy. Em lo cho anh, biết đâu Hà Ái Ni về thì anh còn mà thấy cô ấy nữa chứ \_ Phong Sương xéo sắc nhìn anh

- Tiểu Sương Sương.... Anh đã nói rồi, anh không thèm nhớ đến cô ta nữa.... Tiểu Sương Sương, em đang ghen sao? \_ Hắc Thịnh Duật véo mũi cô

- Ghen? Ảo tưởng! \_ Phong Sương lắc đầu nhìn anh

- Tiểu Sương, anh yêu em! \_ Hắc Thịnh Duật ôm lấy thân thể thon thả của cô lên giường

- Từ yêu nó nặng lắm. Đừng nói đùa! \_ Phong Sương cười nhẹ

- Không... Anh yêu em.... Rất yêu em..... \_ Hắc Thịnh Duật nói rồi cúi đầu xuống áp môi mình lên môi cô.....

- \_\_\_\_\_///\_\_\_\_\_

H+ không mấy bạn?

CÒN TIẾP.....

## 6. Chương 6: (h)

Chú ý: H+ nha mấy bạn. Ai không thích xin bỏ qua

Hắc Thịnh Duật áp môi mình lên cánh môi anh đào nhỏ nhắn của cô.

Phong Sương liền né tránh nụ hôn đó của anh, Hắc Thịnh Duật cảm thấy vô cùng hụt hẫng, đáy mắt hằn lên tia đau lòng và chế giễu bản thân mình

- Em ghét anh đến vậy sao? \_ Hắc Thịnh Duật nhàn nhạt lên tiếng

Phong Sương im lặng lắc đầu một cái. Nhếch mép lên thành một nụ cười gian xảo.

Phong Sương từ nhỏ đã bá đạo và thường là người chiếm thế thượng phong và tất nhiên trong việc “ân ái” cô cũng không muốn ngoại lệ

Phong Sương mạnh tay đẩy mạnh Hắc Thịnh Duật xuống và nằm đè lên người anh. Hắc Thịnh Duật ngạc nhiên nhìn cô đang làm loạn phía trên mình mà khó hiểu

- Em đang làm gì vậy? \_ Hắc Thịnh Duật ôm lấy vòng eo của cô

- Phong Sương này chưa từng bị thất thế. Kể cả.... Đó là anh, Hắc Thịnh Duật \_ Phong Sương cười nhẹ rồi mới cúi đầu thấp xuống hôn lấy cách môi lạnh lẽo của anh

Hắc Thịnh Duật như bị con mèo nhỏ nào đó kích thích hoocmôn tình dục của mình. Bàn tay không yên phận lập tức luồn qua lớp áo sơ mi của cô mà từ từ xoa bóp đôi gò đào trắng mịn của cô

- Ừm.... \_ Do bị anh đụng chạm thân thể một cách đột ngột nên Phong Sương không kiềm được mà rên nhẹ một tiếng

Hắc Thịnh Duật chính là bị tiếng kêu nhẹ đó của cô làm cho mất lí trí. Mạnh bạo xoay người đè cô xuống dưới thân mình, bàn tay to lớn của anh ngay lập tức xé nát chiếc áo mỏng manh đang che đi cơ thể của cô

Sự kích thích không dừng lại ở đó, chiếc quần tây đen của cô cũng từ từ được thoát ra. Một lúc sau, quần áo của cô và cả quần áo của anh đã nằm rải rác trên mặt sàn.

- Tiểu Sương.... Em không hối hận? \_ Hắc Thịnh Duật vẫn ôn nhu hôn lên trán của cô

- Không hối hận! \_ Phong Sương choàng tay ôm lấy cổ của anh

Nghe được câu trả lời hài lòng từ cô. Nam căn phía dưới thân của anh cũng đã căng cứng từ bao giờ và đang đòi hỏi sự thâm nhập. Hắc Thịnh Duật nhẹ nhàng đặt cự long to lớn của mình ở trước hoa huyệt nhỏ bé của cô

- Anh vào nha? Tiểu Sương! \_ giọng nói khàn đặc do dục vọng của Hắc Thịnh Duật vang lên bên tai cô

Hắc Thịnh Duật nhìn cô rồi gật đầu, bắt đầu đưa nam căn đang khó chịu của mình vào nơi hoa huyết ẩm ướt của cô.

- Duật.... Đau... \_\_ Phong Sương khó khăn nói

Cô cũng chỉ ngoan ngoan gật đầu chờ cơn đau kia qua đi.

- Tiểu Sương, đâu không? \_ Hắc Thịnh Duật vừa luân động vừa quan sát cô

- Tiểu Sương, anh yêu em.... \_\_ Hắc Thịnh Duật mạnh mẽ ra vào bên trong cô hơn

Cô là của anh. Phải, hiện tại và tương lai cô là người của anh. Mà mãi mãi cũng chỉ là người của anh

- Tiểu Sương! \_\_ Hắc Thịnh Duật gọi lớn tên cô và cũng cùng lúc đó. Một dòng tinh dịch nóng ẩm đều được anh bắn vào trong hoa huyệt của cô

Kết thúc cuộc hoan ái, Phong Sương mệt mỏi mà thở dốc. Hắc Thịnh Duật mỉm cười thỏa mãn, bế thân thể trần trụi của cô vào phòng tắm, cùng nhau ngâm mình một lúc thì bế cô lên giường. Tất nhiên sẽ cho cô mặc một chiếc áo của anh rồi

- Tiểu Sương, anh yêu em! \_\_ Hắc Thỉnh Duật vừa ôm lấy cô vừa nói

Hắc Thịnh Duật nghe được câu nói đó tâm tình liền vui hẳn lên. Một đêm khó quên giữa anh và cô.....

Sẽ rút kinh nghiệm lần sau

CÒN TIẾP.....

## 7. Chương 7

Sáng hôm sau, Hắc Thịnh Duật thức giấc liền nhìn thấy một khoảng trống lạnh lẽo bên cạnh, Phong Sương đã rời đi từ lúc nào. Cảm giác tức giận xen lẫn hụt hẫng đang dần chiếm lấy tâm trí của anh. Trên trán trải dài hắc tuyến

Anh hậm hực bước xuống giường liền nhìn thấy một bức thư nhỏ trên bàn gần đó với nội dung như sau: ” Em có việc phải về trước, buổi trưa em sẽ đến Hắc Thị tìm anh. Phong Sương ”

Vừa cầm trên tay vừa đọc hết bức thư mà cô để lại. Tâm tình của ai đó cũng tốt lên không kém. Hắc Thịnh Duật nhanh chóng sửa soạn rồi đến thẳng Hắc Thị

Đại Tuyết nhìn anh tâm tình vui vẻ như vậy cũng vui nhưng một phần lại khá là khó chịu, một Hà Ái Ni là cô nàng đã không thích. Bây giờ lại thêm một Phong Sương khó đối phó như vậy.... Đại Tuyết thở dài trong lòng

### HẮC THỊ TẬP ĐOÀN

Đến gần trưa, Phong Sương nhờ Hồ Tĩnh đưa mình đến Hắc Thị. Tập Đoàn Hắc Thị với Tập Đoàn Phong Thị là ngang nhau, nên tất nhiên cô không mấy gì ngạc nhiên với cách bày trí ở đây rồi

Phong Sương mang theo một luồng hàn khí bước vào Hắc Thị. Đại Tuyết nhìn thấy cô trong lòng không khỏi khó chịu, nhưng vẫn bình tĩnh bước lại bên cạnh cô

- Phong Tiểu Thư.... Không biết cô đến đây là có việc gì? \_ Đại Tuyết lễ phép hỏi
- Duật? \_ Phong Sương khẩu khí lạnh nhạt nhìn cô nàng
- Thiếu gia đang họp. Xin thứ lỗi \_ Đại Tuyết vẫn là thái độ lễ phép đó
- Ừ \_ Phong Sương xoay người định bước đi

Thì một bàn tay to lớn đã ngang chồm nắm chặt lấy bàn tay của cô. Đó là anh - Hắc Thịnh Duật

- Tiểu Sương, em đến rồi sao? \_ Hắc Thịnh Duật cười ôn nhu nhìn cô
- Đại Tuyết nói anh đang họp? \_ Phong Sương khó hiểu nhìn anh
- Anh vừa họp xong. Tiểu Sương đi ăn trưa nhé? \_ Hắc Thịnh Duật cười tươi nhìn cô
- Ừ \_ Phong Sương cũng gật đầu đồng ý

Hắc Thịnh Duật cười hài lòng, rồi hiên ngang ôm eo cô tiến ra khỏi sảnh chính của Hắc Thị. Đại Tuyết đứng như trời trồng, nhìn một màn anh em em, tình tình ý ý mà không khỏi tức giận

Trên dưới công ti ai ai mà không biết Đại Tuyết yêu Hắc Thịnh Duật cho nên không ai dám bén mảng đến gần anh dù chỉ là một lần.

Nhưng bây giờ thì... Phong Sương lại hiên ngang, đường đường chính chính được anh ôm eo tất nhiên cơ thể Đại Tuyết rất khó chịu

- Tiểu Tuyết. Em đừng hi vọng nữa, sẽ không có kết quả đâu. Thiếu Gia không phải người em nên yêu! \_ Đại Tuyết vỗ vai em gái nhỏ của mình
- Anh hai! Em thua kém Hà Ái Ni ở điểm nào? Em thua kém Phong Sương đó ở điểm nào? Tại sao? Tại sao Thịnh Duật lại không chọn em? Anh hai... Anh giúp em được không? \_ Đại Tuyết như mất hết lí trí mà cứ ở đó gào thét lên
- Tiểu Tuyết, em đừng như vậy. Hà Ái Ni cô ta không xứng được so sánh với em. Còn về Phong tiểu thư, tốt nhất em đừng đại dốt mà động vào cô ấy. Cho dù cô ấy không ra tay với em nhưng Thiếu Gia cũng không tha cho em đâu. Tiểu Tuyết, nên từ bỏ rồi \_ Đại Tuyết nói
- Anh hai ơi... Hức.... Em... Em... Đau... Đau lắm... Anh hai \_ Đại Tuyết ôm lấy Đại Tuyết mà khóc lớn

- Em cứ khóc đi. Rồi nhanh chóng buông bỏ những thứ không thuộc về mình. Em vẫn còn anh bên cạnh mà \_ Đại Tuyệt cũng bắt lực vỗ về đứa em gái bé bỏng của mình

Còn về phía của anh và cô thì sao?

Sao khi rời khỏi Hắc Thị, anh đã đưa cô đến một nhà hàng năm sao rất cao cấp của Hắc Thị. Và tất nhiên anh hết mực cưng chiều cô rồi

Còn Phong Sương, cô hiểu, cô biết anh yêu mình, anh luôn che chở, yêu thương mình. Cho nên cô đã tự hứa với lòng mình sẽ bảo vệ anh đến khi cô chết

” Ông trời à! Ông cho con ích kỉ một lần này thôi. Con thực sự rất yêu anh ấy. Chỉ cần con được bên anh ấy, dù có phải hi sinh cả mạng sống con cũng cam lòng”

—————/———

Ngược không mấy bạn??

Hay là không cần Ngược???

## 8. Chương 8

Trời bắt đầu sập tối. Hắc Thịnh Duật lái xe đưa Phong Sương về nhà, trên đường đi một tay anh nắm lấy vô lăng, một tay còn lại nắm chặt lấy bàn tay nhỏ nhắn của cô

- Tiểu Sương... Em có thể rút khỏi Sương Linh Hội không? \_ Hắc Thịnh Duật ôn nhu nói

- Duật, xin lỗi. Không thể \_ Phong Sương khẽ lắc đầu

- Tại sao? Nó sẽ nguy hiểm \_ Hắc Thịnh Duật khẽ nhíu mày lại

- Nó là sinh mệnh của em. Giống anh, em không thể thiếu nó.... \_ Phong Sương khẽ cười nhẹ

- Tiểu Sương... \_ Anh thở dài nhìn cô

- Duật, tôn trọng quyền quyết định của em đi \_ Phong Sương vỗ nhẹ tay cô

- Được rồi, anh tôn trọng em, bà xã! \_ Hắc Thịnh Duật hôn lên bàn tay cô

- Ai là bà xã của anh? \_ Phong Sương nhíu mày nhìn anh

- Bà xã, thứ nên thấy cũng thấy rồi, sờ cũng sờ qua rồi, ăn cũng ăn rồi. Em không gả cho anh thì gả cho ai? \_ Hắc Thịnh Duật cười lớn một tiếng

- Vô sỉ \_ Phong Sương lườm xéo anh

- Haha, chỉ cần có em. Anh đây không ngại vô sỉ \_ Hắc Thịnh Duật cười sủng nịnh

Phong Sương cười nhẹ, Hắc Thịnh Duật đưa cô đến cổng của Phong gia. Tất nhiên không quên hôn tạm biệt cô rồi

Đợi Cô bước vào nhà thì anh mới chuyển bánh trở về nhà.

Phong Gia

Phong Sương vừa vào nhà liền nhìn thấy ba mẹ cô và cả anh hai của cô đang ngồi ở phòng khách với vẻ mặt tức giận xen lẫn hàn khí dày đặc

- Tiểu Sương. Con sang đây ngồi cho mẹ! \_ Nham Tiêu Tiêu lạnh lùng nói

- Chuyện? \_ Phong Sương ít nhiều cũng đã đoán được vài phần

- Con và A Duật đã xảy ra quan hệ? \_ Nham Tiêu Tiêu nhướn mày

- Thì sao? \_ Phong Sương nhàn nhạt nói
  - Con...Con.... Thanh danh của một người con gái mà con xem như không vậy sao? \_ Nham Tiêu Tiêu tức giận quát
  - Cuộc đời của con. Con tự quản \_ Phong Sương cũng tức giận không kém. Cô lạnh lùng bước thẳng ra ngoài
  - Tức chết mà! \_ Nham Tiêu Tiêu vùng vằng tức giận
  - Bà xã, em cứ lo. Anh thấy tiểu tử Thịnh Duật đó cũng tốt mà \_ Phong Viễn an ủi vợ mình
  - Anh.... Hai cha con anh theo một phe rồi. Tùy mấy người, tôi không quan tâm nữa \_ Nham Tiêu Tiêu tức giận bỏ về phòng
  - Thần, con đi theo Sương nhi đi. Kéo con bé lại tức giận mà làm hại bản thân \_ Phong Viễn nhìn Phong Thần
  - Dạ ba \_ Phong Thần cũng ngoan ngoãn gật đầu rồi lấy áo khoác đi ra ngoài tìm cô
- Phong Sương đứng đứng nổi giận bỏ ra khỏi Phong Gia, cô lấy một chiếc Ferrari F60 chạy vọt đi mất. Phong Thần cũng nhanh chóng lấy chiếc Lamborghini của mình mà đuổi theo cô
- Phong Sương đến nhà của Tam Quái. Hồ Tĩnh thấy cô đến nhà cũng khá là ngạc nhiên nhưng vẫn nồng nhiệt đón tiếp
- Đại tỷ. Sao tỷ lại ở đây? \_ Hoan Mỹ Nga từ phòng tắm bước ra
  - Lánh nạn \_ Phong Sương nhún vai
  - Sao vậy? Kể em nghe \_ Hồ Tĩnh nhìn cô bằng ánh mắt cúm con
  - Thịnh Duật.... Muốn kết hôn với tỷ. Nhưng ba mẹ của tỷ lại không đồng ý \_ Phong Sương tay đây thái dương
  - Tỷ... Không phải tỷ nói. Tỷ là Hắc Thiếu chỉ là anh em? Không hơn không kém sao? \_ Hoan Mỹ Nga khó hiểu nhìn cô
- Phong Sương mỉm cười nhẹ
- Tỷ lỡ yêu mất rồi \_ Phong Sương nhẹ nhàng nói. Trên môi vẫn vương lại nụ cười. Đây là nụ cười hạnh phúc
  - Cái gì? \_ Hoan Mỹ Nga ngạc nhiên há hốc nhìn cô
  - Chúc tỷ hạnh phúc \_ Lục Đường Tâm cười cười nhìn cô
  - Tiểu Tâm. Cảm ơn em \_ Phong Sương mỉm cười
  - Ồ. Em thật sự muốn thỉnh giáo Hắc Thịnh Duật a. Có thể khiến Phong Sương lạnh lùng như tỷ lại yêu hần như vậy. Khiến em tò mò về cậu ta ghê a \_ Hồ Tĩnh thán thốt thưởng anh
  - Tĩnh Tĩnh.... Em là muốn ngoại tình với em rể? \_ Bên ngoài bước vào và còn mang theo một hũ giấm chua thượng hạng đó không ai khác chính là Phong Thần
  - Ó? Em nào có.... Thần.... Em yêu anh thôi a \_ Giọng nói đó khiến Hồ Tĩnh giật mình, liền nhanh chóng làm nũng với Phong Thần
  - Hừ \_ Phong Thần hừ lạnh, rồi nhìn sang cô
  - Anh hai \_ Phong Sương khẽ gọi
  - Tiểu Sương, anh không phản đối em lấy ai. Nhưng Tiểu Sương, mong em sẽ không hối hận với sự lựa chọn của mình \_ Phong Thần khẽ vuốt tóc cô
  - Anh hai, em biết rồi. Đó là em chọn, đau khổ hay hạnh phúc là do em tự chịu \_ Cô cười

- Anh gọi A Duật đến đón em rồi đây. Cậu ta đang ở ngoài, mau đi đi. Còn về phần mẹ, anh sẽ nói sau...  
Đừng lo \_ Phong Thần nhẹ giọng nói

- Anh hai, cảm ơn anh! \_ Phong Sương gật đầu rồi đi ra ngoài

Hồ Tĩnh nhìn cô vui vẻ như vậy cũng thầm mừng thay cô. Hoan Mỹ Nga và Lục Đường Tâm thì không cần nói. Vui không thể tả được luôn kìa.....

- \_\_\_\_\_-///\_\_\_\_\_

Các cậu muốn ngược không?

Hay là “SÚNG TẬN TRỜI”?

## 9. Chương 9

Phong Sương từ nhà của Tam Quái bước ra liền nhận được hơi ấm từ một vòng tay to lớn của một nam nhân. Hơi thở nam tính phả ngay vào cổ của cô, cảm nhận được sự ấm áp và an toàn. Phong Sương liền ngã người vào lồng ngực to lớn của anh

- Sao em lại rời khỏi Phong gia? \_ Giọng nói trầm thấp mang theo sự lo lắng và cưng chiều vô hạn vang bên tai cô

- Cũng chỉ là việc của em và anh thôi \_ Phong Sương nhẹ giọng

- Anh đưa em về Hắc gia trước. Được không? Ngày mai anh sẽ đến Phong gia nói rõ với hai bác \_ Hắc Thịnh Duật hôn nhẹ lên tóc cô

- Phiền anh rồi \_ Phong Sương cười nhẹ

- Phiền gì chứ. Sớm muộn gì em cũng là Thiếu Phu Nhân của Hắc Gia còn gì. Đi nào, bên ngoài sương lạnh kéo ồm! \_ Hắc Thịnh Duật nhanh chóng ôm lấy thân thể nhỏ nhắn của cô bước vào xe

Chiếc xe yêu quý của anh nhanh chóng được lăn bánh. Trong đoạn đường đi, do quá mệt mỏi nên Phong Sương đã thiếp đi từ lúc nào.

Hắc Gia

Hắc Thịnh Duật định nói gì đó nhưng khi nhìn thấy hình ảnh cô đang ngủ ngon thì lại không nỡ đánh thức cô. Anh chỉ nhẹ nhàng bế cô vào nhà

Cao Yên Đình định mắng anh một trận nhưng bà lại nhìn thấy một màn rất là ngọt ngào giữa con trai và ” Con dâu tương lai ” liền không nhịn được mà cười thầm rồi cũng bỏ qua

Hắc Dật An nhìn thấy vợ yêu bỏ qua thì ông cũng không nhất thiết phải truy cứu việc vô bổ này. Việc chính của ông là chăm sóc bà xã thật tốt thôi

Hắc Thịnh Duật không nói nhiều lời trực tiếp bế Phong Sương trở về phòng của mình. Đặt nhẹ nhàng cô lên chiếc giường KINGSIZE của mình, nhìn ngắm cô ngủ khiến lòng anh rất hạnh phúc

\*CỐC, CỐC, CỐC\*

- Vào đi! \_ Hắc Thịnh Duật nhàn nhạt trả lời vọng ra

- Thiếu gia, đồ mà cậu cần dặn! \_ Đại Tuyết nhanh chóng đưa cho anh một chiếc túi nhỏ

- Được rồi, nghỉ ngơi đi. \_ Hắc Thịnh Duật phất tay cho qua

Đại Tuyết ánh mắt đượm buồn nhìn anh, rồi cũng lẳng lặng lui ra. Và tất nhiên là không quên khóa cửa lại hộ anh rồi

Từ nhỏ đến lớn, Hắc Thịnh Duật anh đây chưa từng chăm sóc ai là chăm sóc cho Phong Sương.

Năm cô 5 tuổi, anh được 13 tuổi

Cô là một tiểu thiên thần trong lòng biết bao nhiêu người và tất nhiên có cả anh và Cung Vỹ

Cô 6 tuổi, anh đã lên 14 tuổi

Cô là một cô bé thông minh, lanh lợi rất được lòng người lớn. Mới 6 tuổi mà cô đã biết đọc mà giọng lúc nhỏ của cô lại rất trong trẻo khiến nhiều bạn nam phải xiêu lòng

Cô 7 tuổi, anh 15 tuổi

Cô đã chính thức bước vào lớp một. Một cô bé dễ thương như vậy không ít người thầm thương trộm nhớ, nhưng ai dám đến gần cô liền bị anh dọa cho sợ.

Cô 8 tuổi, anh 16 tuổi

Chỉ mới 8 tuổi nhưng trí thông minh của cô khá là cao vượt qua những bạn cùng trang lứa. Càng ngày nét đáng yêu kiều diễm kia của cô càng được bộc lộ ra. Khiến anh phải vắt óc suy nghĩ cách để không cho ai đến gần cô

Cô 9 tuổi, anh 17 tuổi

Cô vẫn còn là học sinh tiểu học nhưng anh đã là học sinh cấp 3. Mỗi lần tan trường, anh đều đứng trước cổng trường cô. Như một thói quen

Cô 10 tuổi, anh 18 tuổi

Không biết tự bao giờ mà tính cách của cô lại thay đổi một cách đột ngột. Từ một cô bé lanh lợi lại vô cùng hoạt bát liền biến thành một cô bé lạnh lùng, trầm tính và ít nói. Còn anh đã là năm cuối cấp nhưng tình cảm và thời gian anh giành cho cô vẫn là nhiều nhất

Cô 15 tuổi, anh 23 tuổi

Một cô bé những năm trước đã thay đổi thành một thiếu nữ xinh đẹp, vẻ đáng yêu khi xưa đã biến mất và thay vào đó là vẻ đẹp bí ẩn và sắc xảo đến từng milimet và song song với điều đó là sự lo sợ của anh. Anh sợ cô bị người khác nhòm ngó nên anh luôn đi theo cô. Để bảo vệ và nhằm mục đích cạnh tranh không cho nam nhân khác đến gần cô

Cô 17 tuổi, anh 25 tuổi

Cô đã thực sự bị anh làm cho rung động. Nhưng anh hiện giờ lại có bạn gái mới. Trớ trêu thay người bạn gái của anh lại chính là người cô xem là bạn tốt. Đau.... Đau lắm rồi

Cô 18 tuổi, anh 26 tuổi

Anh chia tay bạn gái. Cô thì lại trở nên xa cách với anh hơn. Không còn trông chờ vào sự che chở của anh nữa mà thay vào đó sự mạnh mẽ, cương quyết của bản thân cô. Và cô thành lập ra Sương Linh Hội

Cô 19 tuổi, anh 27 tuổi

Một lần nữa anh theo đuổi cô. Bề ngoài cô tỏ ra không quan tâm nhưng sâu bên trong là một khoảng trời yêu thương giành cho anh

Cô 20 tuổi, anh 28 tuổi

Bây giờ cô đã thực sự trưởng thành, thực sự có thể quản cuộc đời của mình và biết mình nên đặt niềm tin ở đâu. Cô yêu anh, đó sự thật. Anh yêu cô, cũng là sự thật. Nên Phong Sương đã cho anh một cơ hội để thể hiện “cái anh gọi là tình yêu”

[.....]

Sau khi đã thay đồ cho Phong Sương xong và Hắc Thịnh Duật cũng đã đi tắm nước lạnh....



Anh nằm bên cạnh cô. Nhẹ nhàng ôm cô vào lòng, nhận được hơi từ anh. Cơ thể nhỏ nhắn kia của cô bắt đầu co rút lại. Rút ngay vào lòng anh, ôm lấy tấm lưng rộng lớn của anh mà ngủ

- Tiểu Sương, anh chỉ cần có em, cái gì anh cũng không sợ. Đừng bỏ rơi anh. Anh Yêu Em!

Hắc Thịnh Duật thì thầm vào tai cô. Rồi ôm lấy cô và dần dần chìm vào giấc ngủ....

- ————-///—————

Cho tớ xin ý kiến. Chap này hơi nhạt thì phải a

~Các cậu đừng đọc chùa nhé. Nhớ bình chọn một cho tớ nha

## 10. Chương 10

Sáng hôm sau, Phong Sương từ từ thức giấc. Bên cạnh cô vẫn là hơi ấm quen thuộc của anh. Bây giờ anh đang say giấc ngủ, đáng về khi ngủ của anh khiến cô không kiềm được liền đưa tay lên sờ nhẹ đôi má của anh

Phong Sương nằm gọn trong lòng anh như một con mèo nhỏ. Cô nhìn ngắm anh ngủ như là đang nhìn thứ cô rất thích

- Mèo nhỏ. Em nhìn gì đây? \_ Giọng nói trầm thấp mang theo một chút treu đùa vang lên

- Nhìn anh \_ Giọng nói mềm mỏng của cô đã khiến con tim của anh xao động kịch liệt

- Tiểu Sương. Em quyến rũ anh sao? \_ Hắc Thịnh Duật mở mắt ra nhìn cô

- Em mới không có \_ Phong Sương bĩu môi

- Haha... Đây mới là Tiểu Sương của anh chứ. \_ Hắc Thịnh Duật hôn một cái ngay môi cô

- Của anh khi nào? \_ Phong Sương nhướn mày

- Bắt đầu từ bây giờ. Em là của anh! \_ Hắc Thịnh Duật hùng hồn tuyên bố

- Nằm mơ đi! \_ Phong Sương hếch mũi

Hắc Thịnh Duật cười lớn một tiếng rồi nhanh chóng bế cô vào phòng tắm làm vệ sinh cá nhân để chuẩn bị đi hỏi cưới

Phong Gia

Cả một đêm dài cô không về nhà cho nên trên dưới Phong Gia liền sợ hãi với sự tức giận cộng lo lắng của Nham Tiêu Tiêu.

Bà lo lắng cho cô, tuy bà biết không có ai có thể gây ra nguy hiểm cho cô. Nhưng bà xót, bà xót cho đứa cợ gái mà nâng như nâng trứng hứng như hứng hoa vậy mà....

- Tiêu Tiêu em đừng lo lắng như vậy. Sương Nhi sẽ không sao đâu \_ Phong Viễn nhẹ nhàng nói

- Anh nói như vậy thì làm sao chứ. Em biết là Sương nhi sẽ không sao, nhưng em muốn biết con bé ở đâu? Làm gì cả một đêm không về nhà! \_ Nham Tiêu Tiêu kích động nói

- Bác gái đừng lo lắng quá. Tiểu Sương chắc chắn biết lo cho mình mà \_ Cung Vỹ qua tìm Phong Thần để bàn bạc việc của Tập Đoàn.

Nhưng nghe tin Phong Sương cả đêm không về khiến cậu cũng có phần lo lắng

- A Vỹ, con nghĩ ta có quá nghiêm khắc với Tiểu Sương không? Ta ngăn cấm con bé và A Duật là đúng hay sai? \_ Nham Tiêu Tiêu ghen ngào

- Bác gái. Tiểu Sương đã không còn nhỏ nữa rồi. Em ấy có thể tự quyết định được tương lai của mình, bác là bác cha mẹ. Bác chỉ cần đứng phía sau ủng hộ em ấy là được rồi \_ Cung Vũ nhẹ giọng nói

- Bác sợ... Sợ Tiểu Sương sẽ bị tổn thương. Hà Ái Ni, một lần hại Tiểu Sương xem mất mạng. Bác không muốn việc này lặp lại một lần nữa \_ Nham Tiêu Tiêu nói. Trong đáy mắt lóe lên tia tức giận và phần nộ tột đỉnh

- Bác yên tâm. Không chỉ có Thịnh Duật bảo vệ Tiểu Sương, còn có con, A Thần. Còn có Tĩnh Tĩnh, Nga Nhi và Tâm Tâm nữa mà. Bác đừng lo quá \_ Cung Vũ cười

- Được rồi, vậy bác không phản đối hai đứa nó nữa. Miễn sao A Duật đừng làm Sương nhi nhà bác tổn thương là được. Nếu A Duật dám làm gì tổn thương đến Tiểu Sương thì đừng trách bác mạnh tay! \_ Nham Tiêu Tiêu nói

- Mẹ! \_ Từ bên ngoài, Phong Sương, Hắc Thịnh Duật và cả đôi vợ chồng Hắc Dật An và Cao Yên Đình đồng loạt bước vào

- Tiểu Sương, con có sao không? Đêm qua con ở đâu? Sao không về nhà. Có biết mẹ lo lắng không hả. Cái con bé ngốc này! \_ Nham Tiêu Tiêu vừa ôm lấy cô vừa khóc nức lên

- Mẹ. Con không sao mà, mẹ đừng khóc \_ Phong Sương nhẹ nhàng lau đi những giọt nước mắt còn đọng lại trên khóe mi của mẹ cô

- Được rồi. Mau ngồi xuống đây, hai anh chị cũng ngồi đi \_ Phong Viễn lên tiếng

Hắc Dật An và Cao Yên Đình từ tốn bước đến chiếc ghế sofa đối diện ba mẹ của cô. Còn Hắc Thịnh Duật thì lặng lẽ đứng phía sau ba mẹ mình. Còn Phong Sương thì bước đến đứng bên cạnh anh. Hắc Thịnh Duật cười ôn nhu với cô, bàn tay to lớn của anh nhanh chóng bao phủ lấy bàn tay nhỏ bé của cô

- Tiêu Tiêu, A Viễn. Thằng Duật nhà tôi và Tiểu Sương cũng đã lỡ xảy ra chuyện không nên rồi. Mà A Duật cũng yêu Tiểu Sương vậy thì bác làm cha làm mẹ như chúng ta cũng nên tác thành bọn nhỏ chứ? \_ Cao Yên Đình nói

- Yên Đình, tôi nghĩ thông suốt rồi. Dù gì Tiểu Sương cũng đã lớn. Sớm muộn gì cũng phải gả đi, mà bây giờ A Duật lại muốn lấy con bé. Phận làm cha làm mẹ như tôi cũng không phản đối nữa.... \_ Nham Tiêu Tiêu cười khổ

- Thật sao? \_ Cao Yên Đình cười tươi nhìn Nham Tiêu Tiêu

- Nhưng.... Tiểu Sương là con gái vàng ngọc của tôi. Hà Ái Ni đã một lần hãm hại con bé, nếu tôi thấy Hắc Thịnh Duật cậu dám làm tổn thương đến Tiểu Sương. Tôi liền tiễn cậu một đoạn! \_ Nham Tiêu Tiêu nhìn anh bằng ánh mắt đe dọa

- Con sẽ không để chuyện gì xảy ra với Tiểu Sương đâu. Bác cứ yên tâm, giao Tiểu Sương lại cho con. Con hứa sẽ yêu thương em ấy hết mức có thể. Không để cô ấy buồn dù chỉ là nhỏ nhất \_ Hắc Thịnh Duật nắm lấy tay của coi rồi ôm chặt cô vào lòng

- Được vậy thì tốt. Chuẩn bị đi, tháng sau kết hôn! \_ Phong Viễn cười nhẹ nhìn con gái

Hắc Thịnh Duật trong lòng đầy vui vẻ, chẳng ngại ngần ở đây có tiền bối hay không liền hôn một cái lên môi của cô. Phong Sương bị anh hôn đột ngột như vậy cũng có chút bất ngờ, bất giác khuôn mặt cũng có nét đỏ lên ngại ngần....

- \_\_\_\_\_///\_\_\_\_\_

Tự nhiên thấy mình viết nhạt quá:((

## 11. Chương 11

Một tháng sau, hôm nay là ngày sinh thần của Hắc Thịnh Duật, cũng chính là ngày cô lo lắng bao lâu nay. Anh chính là mục tiêu đang được nhiều người nhắm đến. Tuy bên cạnh anh luôn có nhiều ám vệ xuất sắc, nhưng Phong Sương vẫn lo lắng cho anh.

Tối hôm nay, tại Hắc gia. Gia đình anh sẽ tổ chức sinh nhật lần thứ 28 cho anh, chúc mừng Đại Thiểu Gia của Hắc gia - Hắc Thịnh Duật bước sang tuổi 28.

Phong Sương bên ngoài vui vẻ bàn chuyện với Cao Yên Đình nhưng sâu thẳm bên trong là một mớ hỗn độn vô cùng. Cô lo lắng cho sự an nguy của anh, cô lo lắng sẽ có người đến hại anh... Cô chỉ lo và nghĩ về anh chứ cô chưa nghĩ đến bản thân mình.

Trong 1 tháng nay, tâm tình của Phong Sương rất kì lạ, lúc nóng lúc lạnh không biết đường mà lường. Sắc mặt cũng kém đi vài phần, nhưng cô lại kiên quyết không đi bệnh viện.... Khiến anh rất lo lắng.

Tối đến, khắp xung quanh của Hắc Gia tràn ngập người đi đi vào vào. Phong Sương đứng trên phòng của anh nhìn xuống trầm lặng.

Cô khoác lên mình chiếc váy dài màu đen cúp ngực. Ôm trọn vòng eo thon thả của cô... Phong Sương nhẹ nhàng đặt tay lên trước bụng mình.

- Bảo bối, con cùng mẹ bảo vệ ba con nhé! \_\_ Thực ra thì Phong Sương đã đi xét nghiệm rồi. Và cô đã mang thai được 1 tháng... Và đây là kết tinh của anh và cô.

Hắc Thịnh Duật mở nhẹ cửa phòng, nhẹ nhàng bước đến cạnh cô. Ôm lấy cô vào lòng.

- Sao em lại ở đây? Không xuống nhà với mẹ? \_\_ Hắc Thịnh Duật nhẹ giọng ôn nhu nói.

-Ồn ào quá. Em không thích \_\_ Phong Sương nhẹ nhàng nắm lấy tay anh.

- Sương nhi, em có việc gì sao? Mấy hôm nay, anh thấy em lạ lắm \_\_ Trong giọng nói của anh không giấu được vẻ lo lắng.

- Duật, em không sao, thật đấy. Chỉ là hơi khó chịu trong người một chút thôi \_\_ Cô cười nhẹ.

- Xuống nhà nào. Ba mẹ đang chờ \_\_ Hắc Thịnh Duật hôn nhẹ lên môi cô rồi ôm lấy eo cô xuống nhà.

Anh hiên ngang ôm eo cô tiến đến phía bữa tiệc. Dịu dàng dìu cô lên sân khấu khiến không ít người ngạc nhiên. Hắc Thịnh Duật cầm lấy Micro nhân nhậm mở lời.

- Cảm ơn mọi người đã bỏ thời gian quý giá của mình để đến tham dự bữa tiệc sinh thần lần thứ 28 của tôi. Và cũng nhân tiện đây tôi muốn thông báo một việc quan trọng. Tôi - Hắc Thịnh Duật là Tổng Giám Đốc của Hắc Thị, vào thứ 7 tuần sau sẽ chính thức lấy cô gái bên cạnh này, Nhị tiểu thư của Phong Gia - Phong Sương làm vợ. Mong mọi người có thể đến dự hôn lễ của chúng tôi.!

Anh vừa dứt câu phía dưới liền nổi lên tiếng vỗ tay nhộn nhịp. Phong Sương đứng bên cạnh mà chết trân ở đó nhìn anh bằng ánh mắt khá là ngạc nhiên xen lẫn xúc động.

- Tiểu Sương, Từ nhỏ anh đã thích em, đến lớn lên anh luôn bảo vệ em, vào 3 năm trước là anh ngu muội không thể bảo vệ em mà để Hà Ái Ni hãm hại em, đó là lỗi của anh. Nhưng Tiểu Sương, anh hứa.... Từ nay anh sẽ không để em buồn, em khóc nữa. Giọt nước mắt của em là con dao khiến trái tim anh vỡ vụn. Tiểu Sương, anh yêu em. Đồng ý gả cho anh, được không?

Một màn cầu hôn đầy lãng mạn của Hắc Thịnh Duật khiến không ít thiên kim phải ganh tị với cô. Còn Phong Sương thì xúc động nghẹn ngào nhìn anh.

- Tiểu Sương... Lấy anh, có được không? \_\_ Hắc Thịnh Duật ôn nhu nhắc lại một lần nữa.

- Ừm.... Em đồng ý! \_\_ Phong Sương mỉm cười hạnh phúc.

Hắc Thịnh Duật vui vẻ đeo chiếc nhẫn vào ngón áp út của cô. Rồi nhanh tay ôm lấy cô vào lòng, cảm giác ấm áp và an toàn mà anh mang lại cho mình khiến cô xúc động chỉ biết vùi đầu vào lồng ngực của anh mà

khóc nức lên. Anh lấy làm lạ, từ đó đến giờ rất ít khi thấy cô xúc động đến phát khóc như vậy nhưng anh cũng mỉm cười nhẹ nhàng dỗ dành cô vợ của mình

Bỗng nhiên.....

- -----///-----

Chuyện gì sẽ xảy ra...

Đoán xem:>>

Còn tiếp....

## 12. Chương 12

Bỗng nhiên, có một bóng đen lướt ngang qua. Với linh tính sát thủ của cô thì Phong Sương liền cảm nhận được sự khác lạ này. Hồ Tĩnh nhìn cô rồi gật đầu báo hiệu

Phong Sương nhúu chặt mày lại. Từ từ đưa tay về phía sau lưng mình

“ĐOÀNG”

Tiếng súng vang lên khiến cả hội trường nhốn nháo la hét inh ỏi. Phong Sương khó chịu vô cùng, những thiên kim đại tiểu thư thì tìm nơi ẩn nấp. Riêng Phong Sương được thân thể cao lớn của Hắc Thịnh Duật che lại.

Đại Tuyết ở phía sau thấy vậy cũng đau lòng, tự nở một nụ cười buồn rồi cùng Đại Tuyết thủ thế chiến đấu

- Ai? Mau ra đây! \_ Hắc Thịnh Duật lạnh giọng nói

- Haha.... Nhớ tôi chứ? Hắc Thịnh Duật! \_ Giọng nói chua ngoa của một cô gái trạc 20 tuổi vang lên

Phong Sương nhún mày lại, còn Hắc Thịnh Duật thì chết trân ở đó. Cô khẽ liếc xem biểu hiện của anh, nhưng Hắc Thịnh Duật chỉ ngạc nhiên rồi quay lại khuôn mặt lạnh lùng, còn hằn thêm tia tức giận và khát máu

- HÀ ÁI NI! \_ Hắc Thịnh Duật gằng tên cô ta

- Haha.... Duật... Không ngờ anh vẫn nhớ em ha? \_ Hà Ái Ni cười lớn nhìn anh

- Tất nhiên tôi phải nhớ cô rồi. Kể mà 3 năm trước khiến Tiểu Sương một chút nữa là không giữ được mạng sống. Dù cô có hóa thành tro tôi cũng nhận ra! \_ Trong câu nói của anh chứa sự tức giận và phần nộ tột đỉnh

- Ồ? Chẳng phải 3 năm trước anh nói giữa anh và cô ta chỉ là tình cảm anh em thôi sao? Chẳng phải anh nói anh chỉ yêu em thôi sao? Hắc Thịnh Duật anh là đồ tồi. Anh là đồ nói dối! \_ Hà Ái Ni phần nộ nhìn anh

- Hừ... Tôi là đồ tồi? Tôi nói dối? Vậy cô thì là cái gì? Đồ đàn bà đê tiện, bẩn thỉu... Chỉ vì tiền mà có thể bán thân làm gái điếm.... Tôi khinh! \_ Hắc Thịnh Duật nhếch mép khinh bỉ nhìn ả ta

- Anh.... \_ Hà Ái Ni tức giận chỉ tay về phía anh

- Hà Ái Ni... Cô đủ rồi, 3 năm trước cô phản bội A Duật trước. Cho nên bây giờ... Cô không có quyền lên tiếng ở đây! \_ Cung Vỹ nhún mày nhìn cô ả

- A Vỹ. Anh cũng không tin em? Anh có biết rằng 3 năm nay em đi trị bệnh không? Em không lừa dối Duật mà \_ Hà Ái Ni ủy khuất nhìn Cung Vỹ

- Xong chưa? \_ Phong Thần nãy giờ im lặng giờ mới lên tiếng

Cả hội trường như im lặng nhìn theo cử chỉ của Phong Thần. Còn có thể nghe được tiếng nhịp tim đập của từng người nữa

- Bây giờ giữa Tiểu Sương và Hà Ái Ni. Hắc Thịnh Duật cậu chọn ai? Cậu chọn em gái tớ hay chọn cô ta?  
\_ Phong Thần nhìn anh với ánh mắt lạnh lẽo

- Hối thừa, tất nhiên tớ chọn Tiểu Sương rồi! \_ Hắc Thịnh Duật chắc nịch ôm lấy cô

- Anh... Anh sẽ hối hận. Phong Sương, cô chờ đó. Thứ tôi không có được, cô cũng đừng hòng có \_ Hà Ái Ni liếc cô một cái rồi vùng vằng bỏ đi

Phong Sương nhếch mép khinh bỉ. Cô ra hiệu cho Hoan Mỹ Nga và Lục Đường Tâm đi theo cô ả. Đại Tuyết nhìn anh, ánh mắt đượm buồn. Cô nàng thua thật rồi, Hắc Thịnh Duật chỉ yêu một mình Phong Sương, người thay thế anh cũng không cần. Người anh cần là Phong nhị tiểu thư - Phong Sương

” Chút anh hạnh phúc, thiếu gia! ”

### 13. Chương 13

Kết thúc bữa tiệc, Phong Sương ở lại Hắc Gia còn những người kia đều quay về nhà của mình

Ở trong phòng của Hắc Thịnh Duật, Phong Sương nhẹ nhàng đặt tay lên bụng mình mỉm cười nhẹ nhàng

- Bảo bối, mẹ rất mong nhìn thấy con \_ Giọng nói dịu dàng mềm mọng đầy mê hoặc này là của cô

Hắc Thịnh Duật sau khi tắm xong, trên người cũng đã thay bộ quần áo đơn giản. Khẽ ôm lấy cô vào lòng, tham lam hít hết mùi hương trên cơ thể của cô

- Tiểu Sương.... \_ Âm thanh ôn nhu dịu dàng đang thì thầm bên tai cô

- Duật... Có chuyện gì vậy? \_ Phong Sương nhẹ giọng

- Tiểu Sương. Anh... Muốn... Tạo... Baby! \_ Câu nói lấp lửng của anh khiến cô đỏ mặt

- Anh... Đứng đắn một chút. Em... Em... Ừm... \_ Cô đang nói đột nhiên bị anh ngăn lại bằng nụ hôn của mình

- Ừm... Ờ... \_ Phong Sương khó chịu liền bụm miệng chạy vào nhà vệ sinh

Bên ngoài, Hắc Thịnh Duật chạy theo cô, nhẹ nhàng vỗ lưng cô nheo mày lo lắng

- Em sao vậy Tiểu Sương, cần anh gọi bác sĩ không? \_ Anh dịu giọng

- Không... Không sao... \_ Phong Sương xua tay lắc đầu

- Tiểu Sương, anh thấy em lạ lắm. mấy hôm nay cứ như vậy mãi, em thật sự không sao? \_ Hắc Thịnh Duật khó chịu nhìn cô

- Thật sự không sao, chắc là do em ăn uống không điều độ nên đau dạ dày thôi \_ Cô xua tay từ chối, khẽ cười cho anh yên tâm

- Không được, đi... Anh đưa em đến bệnh viện. \_ Hắc Thịnh Duật kéo tay cô bước ra ngoài

- Duật. Em không muốn đến bệnh viện \_ Phong Sương chớp chớp mắt long lanh nhìn anh

- Được. Anh gọi Hoa Chương đến khám cho em! \_ Giọng anh chắc nịch có vài phần lo lắng

Hoa Chương là một bác sĩ giỏi đồng thời cũng là bạn thân của anh và Phong Thần cùng Cung Vỹ. Cả 4 người khi trước được xưng tụng là ” Tứ Đại Thiên Vương ” của trường. Hoa Chương bề ngoài là giống thư sinh yếu đuối và còn rất là hài hước, chỉ cần anh chàng cười nhẹ thì cũng đủ khiến nhiều người phải ngã rạp rồi. Nhưng thực sự, sâu thẳm bên trong là một con quỷ khác máu, ra tay tàn độc lại thâm hiểm cực kì....

Hắc Thịnh Duật nói xong liền đưa chiếc smartphone của mình lên lập tức gọi cho Hoa Chương

- " Hắc Tổng có gì sao? Sao lại gọi cho Hoa Chương này vậy? " \_ Bên kia Hoa Chương nửa đùa nửa thật trêu chọc

- Tôi cho cậu 5 phút, lập tức vác xác cậu sang Hắc Gia. Nhớ! Đưa theo Hoa Tâm! \_ Hắc Thịnh Duật gắng giọng nói rồi cắt máy ngang

Ở bên kia, Hoa Chương nhú mày nhìn vào cái màn hình đã đen lại và chỉ nghe tiếng " Tút tut tut " ngân dài

- Hắc Thịnh Duật này lại lên cơn sao? \_ Hoa Chương nói

- Anh hai, anh còn 4 phút để đến Hắc gia! \_ Hoa Tâm một bên nhẹ nhàng nhắc nhở

- Tiểu Tâm Tâm, cả em cũng phải đi. Xem ra.... Là khám cho Tiểu Sương rồi \_ Hoa Chương cười nhẹ

- Còn 3 phút cho anh, bớt nói nhảm đi \_ Hoa Tâm thở dài rồi bước đi

Hoa Chương chỉ thu dọn một ít rồi cũng bước ra khỏi phòng của mình.

Hoa Tâm cũng là một mỹ nhân xinh đẹp của giới y học. Hoa Tâm là em gái bảo bối của Hoa Chương, cô nàng và Cung Vỹ chính là người yêu của nhau. Hoa Tâm rất hoạt bát và đặc biệt là rất thích Phong Sương, cả cô nàng cũng chẳng hiểu nổi tại sao cô nàng lại thích Phong Sương như vậy. Cô nàng cuồng Phong Sương như idol của mình vậy. Nhưng khuyết điểm lớn của Hoa Tâm chính là cô nàng không biết võ nên hay gặp rắc rối

Sau thời gian lái xe từ bệnh viện " Thiên Tôn " đến Hắc Gia thì cuối cùng Hoa Chương và Hoa Tâm đã ở bên trong phòng của Hắc Thịnh Duật

- Hoa Tâm, em mau xem Tiểu Sương bị gì! \_ Hắc Thịnh Duật lo lắng hỏi

- Được rồi, để em. Anh hai, Duật ca... Hai người ra ngoài đi \_ Hoa Tâm nhìn hai anh chàng

- Nhưng.... \_ Hắc Thịnh Duật lo lắng nhìn cô

- Duật ca, em đảm bảo Tiểu Sương sẽ không xảy ra việc gì cả. Ok? \_ Hoa Tâm vỗ ngực đảm bảo

- Được rồi \_ Hắc Thịnh Duật hôn nhẹ lên trán cô rồi mới chậm chạp bước ra khỏi phòng cùng Hoa Chương

Trong lòng Hoa Chương đang bức xúc cực kì. Anh một hai lời anh chạy ngược chạy xuôi để tới Hắc gia. Rồi đứng làm nèn? Hoa Chương là không khí sao? Nhưng mà Hoa Chương cũng chẳng dám hó hé gì. Nếu không " Thập Lao" sẽ chào đón cậu ở lại dài hạn a.

Hoa Tâm kiểm tra cho Phong Sương xong cũng tiêm cho cô một liều thuốc an thần nhẹ để cô ngủ ngon hơn. Cô nàng cũng không quên đắp chăn cho Phong Sương thật kĩ lưỡng rồi mới an tâm đi ra ngoài. Hoa Tâm đối với Phong Sương là tình nghĩa chị em rất tốt a.

Khi xong việc Hoa Tâm mới bước ra khỏi phòng chưa kịp nói câu gì đã bị Hắc Thịnh Duật hỏi tới tấp. Tuy khá tức giận nhưng Hoa Tâm nhìn ra được, Hắc Thịnh Duật yêu Phong Sương thật lòng nên anh mới lo lắng như vậy

- Duật ca, anh yên tâm. Tiểu Sương không sao hết.... \_ Hoa Tâm vỗ vai anh

- Nhưng mà em ấy... \_ Hắc Thịnh Duật nhú mày lại

- Em chưa nói hết mà. Duật ca, anh nghe đây. Tiểu. Sương. Có. Thai. Rồi! \_ Hoa Tâm gắng từng chữ

- Em... Em nói thật sao? Tiểu Sương có thai? Thật sao? \_ Hắc Thịnh Duật kích động nói

- Đúng vậy... \_ Hoa Tâm vừa dứt câu trả lời của mình, ngược lên nhìn nhưng chẳng thấy anh đâu

Hoa Chương chỉ tay về phía trong phòng, Hoa Tâm theo hướng tay của anh hai mình xoay người lại nhìn khóe môi giật giật

Hắc Thịnh Duật sau khi nghe Hoa Tâm xác nhận việc vừa nói xong, liền tức tốc chạy vào với cô. Ôm chặt cô vào lòng, nhẹ nhàng hôn lên trán, hôn lên tay, hôn lên má của cô. Rồi mỉm cười như người điên trốn trại. Khiến anh em nhà họ Hoa thở dài bất lực rồi tự động rời về

Nếu ở lại mà Hắc Thịnh Duật anh cho tiền thì họ cũng không dám ở kéo ” Thập Lao” lại tăng số lượng thành viên.....

## 14. Chương 14

Sáng hôm sau, Hắc Thịnh Duật tâm tình rất tốt nên đã đích thân xuống bếp làm bữa sáng cho bà xã thân yêu của mình

Người làm trong nhà được một phe kinh ngạc, từ đó đến giờ chưa từng thấy anh vui vẻ mà còn lại đích thân làm bữa sáng. Ngay cả Hắc Dật An và Cao Yên Đình cũng phải ngạc nhiên nhìn anh

- Con trai, con có sốt không? Sao lại vào bếp? \_ Cao Yên Đình cười vui vẻ
- Con làm thức ăn cho Tiểu Sương \_ trong nét mặt của anh luôn tràn đầy ý cười và sự sùng nịnh vô hạn
- Ôi. Ta thật khâm phục Tiểu Sương nha, từ một Hắc Tổng cao cao tại thượng bây giờ lại trở thành thê nô \_ Cao Yên Đình trêu đùa
- Chả là như ba thôi. Con lên với Tiểu Sương đây \_ Hắc Thịnh Duật nói xong liền nhanh tay cầm lấy khay thức ăn thơm phức kia lên phòng.

Cao Yên Đình nhìn sang Hắc Dật An đang đen mặt mà phì cười

- Ông xã, nhanh nhanh rước Tiểu Sương về nha \_ Cao Yên Đình nhìn ông cười
- Tùy ý em thôi, bà xã \_ trong lời nói của Hắc Dật An luôn mang theo tia sùng ái vô tận giành cho người phụ nữ này

Sau đó, cả hai vợ chồng Hắc lão gia ngồi vào bàn ăn sáng rồi nhang chân đến Phong gia hỏi cưới a

Còn Hắc Thịnh Duật trên khuôn mặt bây giờ chính là sự sung sướng và hạnh phúc, khóe môi luôn ngửa trệ một nụ cười, nụ cười giành riêng cho cô

- Bảo bối, dậy ăn sáng nào \_ Hắc Thịnh Duật đặt khay thức ăn về một bên rồi hôn nhẹ lên trán cô
  - Ừm... \_ Phong Sương dụi dụi mắt lắc đầu rồi tiếp tục ôm chăn ngủ
  - Bảo bối, ngoan. Dậy nào! \_ Hắc Thịnh Duật vẫn dịu dàng kéo chăn sang một bên rồi ôm lấy cô vào lòng
- Phong Sương một hai không chịu, lắc đầu nguây nguẩy rồi dụi dụi cái đầu nhỏ của mình vào ngực anh và ngủ tiếp. Nhìn con mèo nhỏ đang ngủ ngon lành trong lòng mình mà nụ cười của anh càng đậm hơn. Dịu dàng hôn lên tóc cô rồi trực tiếp bế thốc cô vào nhà vệ sinh.

Sự sùng hạnh này của anh chỉ giành riêng cho người con gái anh yêu mà thôi. Mà cô chính là người con gái đó

Sau khi vệ sinh cá nhân xong, Phong Sương vẫn được Hắc Thịnh Duật bế trở ra. Cô như một hoàng hậu đang được hoàng thượng hết sức là sủng ái

Người ta nói cuộc đời của mỗi người con gái thì 18 năm làm Công Chúa. 1 ngày làm Hoàng Hậu. 9 tháng 10 ngày làm Quý Phi. Còn cả đời là quản gia của gia đình.

Nhưng hãy nhìn Phong Sương xem?

Cô có 20 năm làm Công Chúa. Và cả cuộc đời này đều làm Hoàng Hậu, còn ai hạnh phúc được như cô?

- Bảo bối, ăn sáng nha. Anh dứt cho em \_ Hắc Thịnh Duật để cô ngồi trên đùi mình rồi ôn nhu nói

- Không ăn đâu. Em không đói \_ Phong Sương bây giờ chỉ muốn ngủ mà thôi

- Ngoan nào bảo bối. Em phải ăn sáng, để tiểu bảo bối trong bụng khỏe mạnh chứ \_ Hắc Thịnh Duật đặt tay mình lên cái bụng phẳng lì của cô

- Duật.... Anh biết rồi? \_ Phong Sương nhẹ giọng

- Ừm. Hôm qua Hoa Tâm đã khám cho em rồi. Em biết? \_ Hắc Thịnh Duật hỏi lại

- Ừm. Mới biết... Tính hôm nay mới nói cho anh biết \_ Phong Sương cười

- Em đó! \_ Hắc Thịnh Duật điểm nhẹ lên mũi cô rồi cười đầy sự cưng chiều

- Duật.... \_ Phong Sương khẽ gọi

- Được rồi Bảo bối, em đừng nói gì nữa anh biết em muốn nói gì mà. Hiện tại bây giờ em chỉ cần cố gắng dưỡng thai cho tốt, sinh cho anh một đứa bé khỏe mạnh. Còn lại để anh lo. Được chứ? \_ Hắc Thịnh Duật hôn lên mi tâm của cô

- Ừm \_ Phong Sương ngoan ngoãn gật đầu

- Ăn sáng nào. Rồi anh đưa em đến tiệm váy cưới, chuẩn bị kết hôn làm Hắc thiếu phu nhân của Hắc Thịnh Duật này \_ Anh cười

Phong Sương cũng chỉ mỉm cười nhẹ rồi cùng anh ăn sáng. Một bữa sáng tràn đầy sự yêu thương và hạnh phúc của đôi bạn trẻ khiến nhiều người phải ghen tị a

Sau đó thì Hắc Thịnh Duật cùng Phong Sương đến tiệm áo cưới ” Uyên Ương”

Phong Sương bước vào cửa tiệm trước để Hắc Thịnh Duật đi đậu xe. Do cô ăn mặc khá là giản dị do cô đang mang thai nên cô muốn đứa bé thoải mái ấy mà.

Các nhân viên trong cửa hàng nhìn cô bằng ánh mắt dò xét rồi nhếch mép khinh bỉ. Chỉ duy nhất có một cô gái là chạy đến bên cô nồng nhiệt đón tiếp

- Xin hỏi. Chị đến đây để chụp ảnh cưới hay mua váy cưới ạ? Chú rể có đi cùng không ạ? \_ Cô gái đó cười tươi rói nhìn cô

- Chờ một chút, anh ấy đi đỗ xe \_ Phong Sương cũng có cảm giác hài lòng với cô gái này

- Lỗ Niệm Niệm, cô mau sang đây làm việc đi \_ Một cô gái khác khuôn mặt đầy son phấn liếc nhìn Lỗ Niệm Niệm và cô

Trong lòng Phong Sương thầm nghĩ đây chắc là quản lí ở đây nên mới dám tỏ thái độ đó. Đúng là vô giáo dục

- Xin phép chị, em đi làm việc. Một chút nữa chú rể đến chị cứ việc nói với anh ấy sang quầy bên kia ngồi đợi quản lí sắp xếp người chỉ dẫn ạ \_ Lỗ Niệm Niệm vẫn cười

- Cảm ơn \_ Phong Sương cũng gật đầu

Lỗ Niệm Niệm trước khi rời đi cũng không quên đưa cô đến một chiếc ghế không xa để cô nghỉ ngơi.

Một lúc sau đó, các nhân viên nữ kia lại bắt đầu bàn tán về cô

- Nhìn xem cô ta kìa. Ăn mặc thì quê mùa mà cũng đua đòi vào đây \_ Nhân viên 1 nói

- Haizzz.... Nếu mà là tôi thì tôi đã đào hố mà chui rồi \_ Nhân viên 2 tiếp lời

- Được cái mặt xinh đẹp và cái dáng chuẩn ra thì chẳng còn gì \_ Nhân viên 3 nói

Phong Sương tức giận, siết chặt bàn tay lại. Sắc mặt vô cùng khó coi.

- Không biết ai mà xui xẻo lấy cô ta nữa \_ Nhân viên 4 thêm lời

” RẦM” .....

- ————-///—————



Còn tiếp

Sẽ không ngược nha.... Và sủng ngọt cực nhiều a ~

Đừng đọc chùa nha ~

## 15. Chương 15

“RẦM”

Đã đạt tới cực điểm nhẫn nhịn của Phong Sương. Cô tức giận đập mạnh lên chiếc bàn gần đó khiến không ít khách hàng hoảng hốt. Đến mấy nhân viên kia cũng bị cô dọa cho sợ, chiếc bàn bị cô đập với lực đạo rất mạnh cho thấy cô rất phẫn nộ nên chiếc bàn xấu số đó liền bị vỡ vụn.

- Nè cô kia. Cô làm gì vậy hả? \_ Quản lí chạy ra liếc cô

Phong Sương im lặng. Hàn khí dày đặc cả căn tiệm này

- Chuyện gì vậy? \_ Từ trên cầu thang bước xuống chính là một người con trai mang vẻ mặt lai tây, đó là Alax Duẩn Kỳ. Là người Anh lai Trung cũng đồng thời là chủ tiệm này

- Anh Alax cô gái kia muốn phá tiệm \_ Nhân viên 1 chỉ tay về phía cô

- Cho hỏi cô gái này. Sao lại phá tiệm của tôi? \_ Alax tiến lại gần cô

Phong Sương vẫn giữ chủ nghĩa im lặng

- Vợ tôi. Muốn phá cần lí do sao? \_ Ngay sau lưng cô là một giọng nói mang theo vài phần lạnh lùng và đầy sát khí

Hắc Thịnh Duật anh chỉ đi đỗ xe mà Vợ anh lại bị người khác khi dễ như vậy liền khiến anh tức giận không thôi

-Ồ. Hắc Tổng đây mà, sao lại đến Cửa tiệm nhỏ bé của tôi? \_ Alax cười

- Bà xã, em có sao không. Em xem, tay em đỏ lên rồi \_ Hắc Thịnh Duật nắm lấy tay cô và gỡ giọng trách móc

Phong Sương vẫn giữ sự im lặng đó

- H... Hắc.... T... Tổng \_ Cô quản lí lắp bắp nhìn anh, với anh mắt say mê còn khẽ kéo chiếc áo thiếu vải kia xuống để lộ khe ngực của cô ta

- Hừ. Bà xã, sao em lại tức giận như vậy? Ai chọc giận em? \_ Hắc Thịnh Duật ôm lấy eo cô ôn nhu nói

- Nghĩ xem. Còn ai ngoài bà cô kia \_ Phong Sương chỉ tay về phía cô quản lí

- Hắc Thiếu phu nhân. Xin lỗi, do tôi dạy nhân viên không tốt \_ Alax gượng cười

- Không. Tôi thấy anh không xứng làm chủ đâu. Niệm Niệm đi với chị \_ Phong Sương nhìn Lỗ Niệm Niệm mỉm cười

- Chị... Chị... Cho em đi theo thật sao? \_ Lỗ Niệm Niệm mừng rỡ nhìn cô

- Ừm \_ Phong Sương gật đầu chắc nịch

- Dạ! \_ Lỗ Niệm Niệm cười vui vẻ đi theo cô

Hắc Thịnh Duật thấy cô xoay người bỏ đi cũng liếc Alax một cái rồi xoay lưng đi theo cô. Nhưng chưa đi được bao xa thì giọng nói lạnh lùng của Phong Sương lại cất lên

- Cửa tiệm này sẽ nhanh chóng đi vào quên lãng....

Cả thành phố này ai mà không biết người mà Hắc Thịnh Duật lấy làm vợ chính là Phong Nhị tiểu thư - Phong Sương cơ chứ. Mà lời nói của Phong Sương một khi đã nói ra liền nhanh chóng thực hiện chỉ là thời gian là bao lâu thôi

Sau khi rời khỏi tiệm áo cưới đó. Hắc Thịnh Duật muốn đưa cô sang tiệm áo cưới khác nhưng cô một mực không đồng ý, nên anh cũng cứng chiều nhìn cô rồi lấy số đo của cô gửi sang Pháp cho bạn anh để thiết kế váy cưới

Còn Anh đưa Phong Sương cùng Lỗ Niệm Niệm đến Trụ Sở Sương Linh Hội, rồi cũng lái xe đến Hắc Thị để làm việc

Trụ Sở Sương Linh Hội

Phong Sương lãnh đạm bước vào, đi đến đâu cũng có người chào một cách cung kính. Lỗ Niệm Niệm hơi sợ nên cứ bám sát vào cô

- Yên tâm đi Niệm Niệm. Nhìn họ vậy thôi chứ họ rất tốt và hiền lành \_\_ Phong Sương trấn an cô nàng

- Dạ \_\_ Lỗ Niệm Niệm cười

Bước vào phòng họp, Hoa Mỹ Nga, Lục Đường Tâm và Hồ Tĩnh đang ngồi bài bạc một cách say sưa không để ý đến cô

- Họ là ai vậy? \_\_ Lỗ Niệm Niệm nhìn cô mà muốn phì cười

- Hồ Tĩnh, Lục Đường Tâm, Hoan Mỹ Nga. Ba đứa có thể cho Sương Linh Hội thể diện một chút được không? \_\_ Phong Sương nhướn mày nhìn họ

- Á... Tỷ tỷ. Tỷ đến rồi à? Tại chán quá nên tụi em mới chơi chứ bộ \_\_ Hoan Mỹ Nga chu môi lên

- Đó là ai vậy tỷ? \_\_ Lục Đường Tâm nhìn Lỗ Niệm Niệm dò xét

Lỗ Niệm Niệm bị nhìn đến ngượng chín cả mặt kéo tay cô

- Tâm Tâm đừng nhìn Niệm Niệm như vậy. Đây là Lỗ Niệm Niệm, tỷ thấy cô bé rất hoạt bát và lanh lợi. Nên muốn đưa cô bé đến Sương Linh Hội để học hỏi \_\_ Phong Sương nói

- Sương... Sương... Linh Hội? Bang phái lớn của Hắc Đạo? \_\_ Lỗ Niệm Niệm run rẩy nhìn cô

- Ha... Em biết sao? \_\_ Hồ Tĩnh cười

- Sương Linh Hội và Ân Tầm Bang là hai bang phái lớn. Ai ai mà không biết chứ \_\_ Lỗ Niệm Niệm nhìn cô

- Đừng nhìn nữa. Sương Tỷ chính là thủ lĩnh của Sương Linh Hội. Còn Hắc tổng, Hắc Thịnh Duật chính là thủ lĩnh của Ân Tầm bang \_\_ Hoan Mỹ Nga vỗ vai Lỗ Niệm Niệm

- Thật ra em rất hâm mộ người của Sương Linh Hội a. Nhất là nhóm Tam quái a \_\_ Lỗ Niệm Niệm cười

- Họ là chính là Tam quái \_\_ Phong Sương chỉ tay về phía Hồ Tĩnh Lục Đường Tâm và Hoan Mỹ Nga

Lỗ Niệm Niệm như hóa đá tại chỗ

- Thôi. Bây giờ Niệm Niệm sẽ giao lại cho ba đứa phụ trách. Còn Hà Ái Ni, cô ta đang ở đâu? \_\_ Phong Sương trở nên nghiêm túc nhìn Tam quái

- Cô ta đang ở cùng với Tiểu Bạch Kiếm mà cô ta đang nuôi. Ở ngoại ô thành phố D cách đây khoảng 2 ngày đường xe ô tô \_\_ Hoan Mỹ Nga vừa nói vừa xoay xem xét Lỗ Niệm Niệm

- Cô ta có hành động rất kì lạ. Giống như là đang mang thai \_\_ Hồ Tĩnh cũng như Hoan Mỹ Nga vậy

- Mang thai? Của ai? \_\_ Phong Sương nhướn mày

- Của Đào Tiến Hùng. Ông chủ chả Đào Thị, đã có 1 vợ và 3 đứa con. Vì Hà Ái Ni muốn tham gia làng giải trí nên đã trao thân của ông ta \_\_ Lục Đường Tâm nhân nhật nói

- Chẳng phải Đào Thị và Hắc Thị luôn xích mích sao? Ba đứa biết làm gì rồi chứ. \_\_ Phong Sương nhếch mép

- Dạ \_\_ Tam quái đồng thanh

- Niệm Niệm. Em ở lại đây học tập cho tốt. Sau thời gian học tập nếu em đủ năng lực sẽ được gia nhập vào Sương Linh Hội và là thành viên thứ 4 của Tứ Linh \_\_ Phong Sương xoa đầu Lỗ Niệm Niệm rồi xoay người rời đi

- Sương tỷ, dưỡng thai cho tốt \_\_ Tam quái hét lên trên chóc

Phong Sương im lặng chỉ nhẹ nhàng bước đi. Nhưng ở giữa nơi tam quái đang đứng có một con dao nhỏ kèm theo một ấn kí nhỏ độc quyền của Phong Sương

Tam quái đã quen nên chỉ nhìn nhau cười nhẹ....

- \_\_\_\_\_///\_\_\_\_\_

Còn tiếp a

Đừng đọc chùa nha ~

## 16. Chương 16

Sau khi rời khỏi Trụ Sở Sương Linh Hội thì Phong Sương đi đến Tập Đoàn Hắc Thị. Ở đây, nhân viên đã biết cô sẽ là Tổng tài phụ nhân nên cũng chỉ im lặng để cô ngang nhiên bước vào

Phong Sương đi đến thang máy, lạnh nhạt bấm tầng 10 rồi đứng đợi. Trong thang máy khiến cô khó chịu vô cùng, không biết là do mang thai nề tâm tình của cô luôn bất an nên mới như vậy hay là một lí do nào khác

“TING”

Cửa thang máy dần dần mở ra, Phong Sương vẫn là khuôn mặt lạnh lùng đó nhàn nhạt bước đi. Trên tầng này chỉ có duy nhất một căn phòng là phòng của Hắc Thịnh Duật. Không hiểu vì sao càng bước lại gần trái tim của cô lại đập mạnh liên hồi không tự chủ được

Còn hai bước nữa là đến cửa. Bỗng nhiên bên tai cô nghe được nhưng âm thanh kì lạ

- A... Ừm.... Mạnh nữa! \_\_ Giọng rên rỉ của một cô gái nào

- Im đi! \_\_ Giọng nói khàn đặc của người đàn ông đang chìm trong dục vọng

Trái tim của cô chấn động kịch liệt vì sao ư? Vì cô nhận ra được giọng nói của người đàn ông đó chính là người cô sắp lấy làm chồng - Hắc Thịnh Duật

“RẦM”

Phong Sương đá cửa hiên ngang bước vào. Cặp đôi nam nữ đang ân ái cũng bị làm cho hoảng sợ. Ánh mắt đỏ ngầu của cô đang dần dần ảm ướt

- T... Tiểu Sương \_\_ Hắc Thịnh Duật buông ả ta ra, lo lắng nhìn cô

- Haha. Thì ra anh là người như vậy. Tốt, tôi nhìn thấu anh rồi. Từ nay Phong Sương tôi và Hắc Thịnh Duật và cả Hắc Gia không còn bất cứ quan hệ gì cả! \_\_ Phong Sương nhếch mép khinh bỉ

- Khoan... Tiểu Sương, nghe anh nói \_\_ Hắc Thịnh Duật nắm lấy bàn tay của cô

- Dơ bẩn. Anh đừng chạm vào tôi \_\_ Phong Sương lạnh nhạt gạt phăng cánh tay ấy của anh ra

- Phong Sương ơi Phong Sương, cô vẫn là thua tôi thôi. Cô chỉ là kẻ thế thân \_\_ Người con gái đó không ai khác chính là Hà Ái Ni

- Hà Ái Ni ơi Hà Ái Ni. Bây giờ chính cô mới là kẻ thay thế cho Phong Sương này.... Làm ấm giường cho anh ta.... Haha! \_ Phong Sương cười lạnh rồi xoay người bỏ đi

Hắc Thịnh Duật liếc nhìn ả ta đang cười sảng khoái trên giường mà tức giận

- Cô vừa lòng chưa? Bây giờ thì cút ra khỏi đây! \_ Hắc Thịnh Duật quát lớn

- A Duật... Người ta còn muốn mà! \_ Hà Ái Ni nũng nịu nhìn anh

- Muốn? Được thôi. Đại Tuyệt! \_ Hắc Thịnh Duật quát lớn

Đại Tuyệt bên phòng thư kí nghe tiếng quát của anh liền co chân chạy lại

- Thiếu gia có việc gì? \_ Đại Tuyệt đỏ mặt khi nhìn thấy Hà Ái Ni không mảnh vải che thân

- Đưa cô ta vào Thập Lao cho tôi! \_ Hắc Thịnh Duật không chút lưu tình mà ăn mặc lại chỉnh tề rồi cũng bỏ đi mất

Hà Ái Ni vẫn chưa biết Hắc Thịnh Duật là thủ lĩnh của Ân Tầm bang nên cô ta cũng không biết đâu là Thập Lao. Đại Tuyệt thăm thương cho số phận của cô ta rồi cho người mặc quần áo lại cho ả rồi nhanh chóng đưa ả đến Thập Lao

Còn về phía Hắc Thịnh Duật, sau khi bị Phong Sương bắt quả tang tại trận như vậy liền khó chịu vô cùng. Cô chưa cho anh giải thích mà?

Hắc Thịnh Duật nhanh chóng đi tìm cô, anh trở về Hắc gia trước

- A Duật.... Con về rồi. Tiểu Sương đâu? \_ Cao Yên Đình cười vui vẻ nhìn anh

- Tiểu Sương không về nhà? \_ Hắc Thịnh Duật nhướn mày lại

- Con nói gì vậy? Từ nãy giờ con bé đi với con mà. Xảy ra việc gì rồi? \_ Cao Yên Đình khó hiểu nhìn anh

- Không có gì. Mẹ đừng lo \_ Hắc Thịnh Duật lắc đầu rồi lại tiếp tục đi tìm

Cả một buổi chiều hôm đó, anh đi khắp nơi tìm cô nhưng cô như bốc hơi khỏi thành phố này vậy. Không có một manh mối nào hết khiến anh vô đầu bứt tai. Bỗng nhiên anh nhớ đến nơi mà anh và cô lần đầu tiên gặp mặt. Đó là cánh đồng hoa Violette. Hắc Thịnh Duật nhanh chóng nhấn ga xe chạy nhanh đến đó

Quả nhiên cô đang ở đây. Phong Sương đang nằm ngủ ngon lành dưới gốc cây kia. Đôi mắt cô sưng húp có lẽ cô khóc rất nhiều

Hắc Thịnh Duật nhìn thấy vậy liền đau lòng không thôi. Là anh sai khi không nói cho cô biết, là lỗi của anh. Bây giờ anh chỉ biết nhìn cô mà thôi

- Tiểu Sương. Anh xin lỗi, anh không nói cho em biết. Thực ra thì Hà Ái Ni đó đến tìm anh, cô ta nói chỉ cần anh và cô ta làm tình một lần thì cô ta sẽ vĩnh viễn không xuất hiện nữa. Còn nếu không, cô ta sẽ hại em. Tiểu Sương, nếu lúc trước cô ta nói như vậy anh sẽ không bận tâm vì anh biết em có thể bảo vệ tốt cho bản thân. Nhưng bây giờ em đang mang thai, ít nhiều gì cũng ảnh hưởng đến đứa bé. Anh không muốn em hay đứa bé bị bất cứ một ảnh hưởng nào dù chỉ là nhỏ nhất. Nên anh mới đồng ý. Tiểu Sương em trách anh, mắng anh, đánh anh hay giết anh cũng được. Xin em đừng rời xa anh. Đừng cắt đứt quan hệ với anh. Tiểu Sương, cả đời anh lầm lỡ một lần rồi. Anh không muốn phải lầm lỡ lần thứ hai đâu. Tiểu Sương.... Anh yêu em. Yêu em rất nhiều! \_ Hắc Thịnh Duật khẽ hôn lên trán cô rồi mỉm cười

Anh xoay lưng định bước đi thì một vòng tay nhỏ đã ôm chặt lấy anh

- Đau lắm anh biết không. Em thực sự sợ. Sợ rằng anh rời xa em, sợ rằng anh sẽ quay lại với Hà Ái Ni. Đúng, em ích kỉ. Em rất ích kỉ em chỉ muốn anh thuộc về một mình em mà thôi. Duật.... Em yêu anh, em yêu anh! \_ Phong Sương cảm thấy mình thực yếu đuối khi ở bên anh. Cô òa khóc như một đứa trẻ

Hắc Thịnh Duật đau lòng ôm chặt lấy cô vào lòng. Hôn nhẹ lên tóc cô

- Tiểu Sương, anh sẽ không để ai có thể làm hại em. Anh sẽ không rời xa em và anh cũng chỉ là của riêng em thôi. Đừng khóc, anh đau \_ Hắc Thịnh Duật ôn nhu lau đi những giọt nước mắt đỏ của cô

- Duật... \_ Cô cũng ngoan ngoan gật đầu rồi dụi vào lòng anh

- Anh yêu em! \_ Hắc Thịnh Duật cười

- Em cũng yêu anh \_ Phong Sương nhẹ giọng

- Về nào, bà xã! \_ Hắc Thịnh Duật bế thốc cô lên

Trên đường đi cả hai cười nói rất vui vẻ và hạnh phúc. Liệu hạnh phúc đó kéo dài được bao lâu?

- \_\_\_\_\_-///-\_\_\_\_\_

Còn tiếp.....

Chớ đọc chùa ~

## 17. Chương 17

Bắt đầu từ hôm đó cô không còn thấy sự xuất hiện của Hà Ái Ni nữa, cảm thấy hơi khó hiểu nhưng cũng ậm ừ cho qua. Từ ngày hôm đó thì Hắc Thịnh Duật càng chăm sóc tốt cho cô hơn. Anh và cả cô dự tính là sau khi sinh đứa bé xong mới tổ chức hôn lễ, còn bây giờ cả hai chỉ đơn giản là giấy đăng kí kết hôn thôi

Hắc Gia hôm nay lại nhận nhíp hơn hẳn, kể ra ra người vào vào đến một mỗi với một lí do hết sức là..... Nhảm nhí của Đại Thiếu Gia của Hắc Gia - Hắc Thịnh Duật đó là

- Bắt đầu từ hôm nay mọi thứ trong Hắc gia đều phải đổi mới. Trên sàn nhà phải trải thảm lông mềm, những vật sắc nhọn đều phải cất đi cẩn thận. Đặc biệt là phải giám sát Thiếu Phu Nhân thật kĩ, chỉ cần cô ấy có một chút tổn thương các người liền bị phạt!!

Đây là bản tuyên thệ của Hắc Thiếu Gia đó ạ. Mọi người trong nhà tất nhiên là không dám phản đối rồi, còn Phong Sương chỉ nhàn nhã ngồi ở sofa cười nhẹ. Đại Tuyết và Đại Tuyết trở mắt nhìn " Lão đại " ngang ngược của họ thay đổi đến chóng mặt như vậy. Khẽ khâm phục Phong Sương cô.

Đại Tuyết sau khi quyết định từ bỏ mối tình đầu với anh thì cô nàng cũng nhanh chóng tìm được một nam nhân cho riêng mình mà đó lại người của Sương Linh Hội. Người đó là ai? Từ từ sẽ biết nha ~~

- Duật.... \_ Phong Sương ngồi trên sofa khẽ gọi

- Vợ ơi, em sao vậy? Em đau ở đâu? Hay không khỏe ở đâu? Anh đưa em đi bác sĩ nha? \_ Hắc Thịnh Duật luôn như vậy. Cô chỉ đơn giản là gọi tên nhưng thái độ của anh thì....

- Em chỉ gọi anh thôi chứ không có gì cả \_ Phong Sương cười nhẹ

- Em đó! \_ Hắc Thịnh Duật điểm nhẹ lên mũi cô đầy cưng chiều

Phong Sương tâm tình vui vẻ hẳn. Cô không giống với các sản phụ khác, quả thực cô có nghén thai nhưng mà cũng không đến nỗi là ăn gì nôn ra hết, chỉ một số món quá nhiều dầu mỡ thì cô mới nôn ra.

Cô cũng không hay cáu gắt, nhưng mà chỉ cần cô nổi giận thì.... Cho dù cho Hắc Thịnh Duật anh 10 cái mạng cũng không dám đến gần. Tính khí của cô từ nhỏ đã như vậy, không giận thì thôi mà một khi nổi giận sẽ rất nguy hiểm

Cô sẽ im lặng, im lặng đến mức lạnh cả sống lưng. Thứ hai, cô sẽ lạnh nhạt và bỏ mặc. Cuối cùng, cô sẽ tạo khoảng cách với người đó. Đó chỉ là áp dụng với người quen. Còn đối với người lạ thì nhẹ nhàng hơn nhiều. Cô chỉ cần một con dao và tiền người đó đến " Diêm La Điện " để uống trà đàm đạo với Diêm Vương caca a ~

Phong Sương kì thật cũng không mấy gì thay đổi về ngoại hình, chắc có lẽ cô mang thai chưa lâu nên vóc dáng của cô vẫn rất chuẩn. Thường mà nói thì phụ nữ mang thai đều rất nhạy cảm nhất là việc chồng mình

không nhện được trong ba tháng đầu thai kì mà tìm đến thú vui mới. Đó cũng là nỗi lo của không chỉ riêng cô

Tối đó, Cô và anh nằm trên giường. Hắc Thịnh Duật một tay điều khiển đánh trên bàn phím laptop, một tay còn lại cũng không nhàn rỗi, dịu dàng để cô nằm lên. Còn Phong Sương dụi đầu vào ngực anh nũng nịu

- Duật... \_ Phong Sương khẽ gọi

- Hửm? Sao vậy bà xã? \_ Hắc Thịnh Duật dừng lại nhìn cô bằng ánh mắt dịu dàng

- Ừm.... Trong ba tháng này, anh không được động vào em. Vậy anh có tìm thú vui mới không? \_ Phong Sương nhìn anh nói dứt khoát vậy thôi chứ khuôn mặt của cô cũng dần đỏ lên do ngại

- Em nói thử xem! \_ Hắc Thịnh Duật cười tà

- Tùy anh thôi. Em đâu quản được Hắc Thiếu đây. Thôi em đi ngủ, ngủ ngon \_ Phong Sương nhún vai một cái rồi kéo chăn nhắm mắt đi ngủ

Biết mình đùa hơi quá lời nên Hắc Thịnh Duật lập tức gấp laptop lại để sang một bên. Nũng nịu ôm lấy cô từ sau lưng, đặt cằm của mình lên vai cô

- Bà xã ~ Anh sai rồi \_ Anh nũng nịu hôn lên cái cổ trắng nõn nà của cô

Chủ nghĩa im lặng bắt đầu

- Bà xã ~ Anh xin lỗi bà xã mà \_ Anh vẫn tiếp tục nũng nịu

Vẫn là im lặng....

- Vợ ơi ~ \_ Hắc Thịnh Duật vẫn kiên trì gọi

Một lúc sau không thấy cô trả lời. Anh cứ nghĩ cô giận thật rồi, mặt anh xị xuống trông vô cùng khó coi. Nhưng.... Hơi thở đều đều của cô khiến anh ngáy người

Thì ra cô đã ngủ rồi.... Nên cô mới không trả lời anh, Hắc Thịnh Duật cười khổ. Anh dịu dàng tựa đầu vào ngực mình, hôn nhẹ lên tóc cô

- Bà xã, ngủ ngon!

Buổi tối ngọt ngào như vậy đó....

- \_\_\_\_\_-///-\_\_\_\_\_

Còn tiếp.....

Chớ đọc chùa ~

Hơi nhạt nhẽo?:(( Tự nhiên ta thèm ngược và SE ghê a ~

## 18. Chương 18

Sáng hôm sau, Phong Sương vẫn còn say giấc nồng chỉ có Hắc Thịnh Duật là thức dậy rất sớm. Có lẽ là do tâm tình của anh đang rất tốt nên chỉ mới thức giấc thì trên khóe môi đã ngự trị sẵn một nụ cười đầy sủng hạnh dành riêng cho người con gái này

Hắc Thịnh Duật nhẹ nhàng kéo chăn đắp lại cho cô rồi nhẹ nhàng bước xuống giường. Anh rất cẩn thận kéo làm cô thức giấc. Sau khi đã xác định cô vẫn ngủ say thì anh mới nhẹ nhàng hôn lên trán cô rồi mới vào nhà vệ sinh

Thực ra mà nói thì lúc anh bước xuống giường thì Phong Sương đã thức giấc rồi. Chỉ là cô muốn xem anh làm gì thôi. Nhưng kết quả lại khiến cô ngại đỏ mặt.

Một lúc sau, Hắc Thịnh Duật từ nhà vệ sinh bước ra với chiếc áo sơ mi trắng đơn giản và quần tây đen. Anh ôn nhu bước đến bên cạnh cô, khẽ vén những lọn tóc còn vướng trên khuôn mặt kiêu diễm của cô sang một bên. Khẽ đặt lên trán cô một nụ hôn nhẹ

- Anh lạm dụng hai lần rồi \_\_ Bồng nhiên Phong Sương mở mắt ra, giọng nói nhỏ nhẹ đầy tính trêu chọc vang lên

- Hửm? Vợ anh sao lại gọi là lạm dụng? \_\_ Hắc Thịnh Duật cười ôn nhu nhìn cô

- Hừ. \_\_ Phong Sương lườm xéo anh rồi bật chân dậy đi về phía nhà vệ sinh

Hắc Thịnh Duật nhìn theo bóng lưng cô cười tươi đến nỗi khuôn mặt rạng rỡ hơn cả ánh mặt trời cơ

Bồng nhiên điện thoại của anh vang lên. Là Đại Tuyết gọi

- “Lão đại, có chuyện không hay” \_\_ Đại Tuyết hấp tấp nói

- Chuyện gì? \_\_ Hắc Thịnh Duật khẽ nhíu mày lại

- “Hà Ái Ni, cô ta được một người trong bang ta cứu thoát rồi. Hiện tại tôi đã bắt giữ được cậu ta. Còn Hà Ái Ni thì.... Xin lỗi lão đại tôi vô dụng, nên ả ta thoát rồi” \_\_ Đại Tuyết thành thật khai báo

- Chết tiệt! Hừm. Xem như cô ta mạng lớn. Cứ mặc cô ta, để tôi xem cô ta sống được bao lâu. Cậu và Đại Tuyết biết làm gì với hắn ta rồi chứ? \_\_ Hắc Thịnh Duật lạnh lẽo, đáy mắt hằn lên tia độc ác

- ” Dạ, Lão đại!” \_\_ Đại Tuyết nghiêm túc trả lời

Hắc Thịnh Duật lập tức cúp máy. Ném chiếc điện thoại sang một bên, bước ra sofa ngồi nhìn xa xăm ngoài cửa sổ

Trong nhà vệ sinh từ từ bước ra. Từ nãy đến giờ Phong Sương đã nghe hết toàn bộ câu chuyện giữa anh và Đại Tuyết. Bất giác cô nhíu mày lại, nhấn cho Lục Đường Tâm một tin nhắn xong liền bước đến bên anh

- Duật, có chuyện gì sao? \_\_ Phong Sương nhẹ giọng ôm anh từ đằng sau

- Không có gì cả. Tiểu Sương! \_\_ Hắc Thịnh Duật nắm lấy tay cô rồi đỡ cô ngồi lên đùi mình

- Anh nói dối rất tệ đó A Duật! \_\_ Phong Sương cười rồi ngã người nằm gọn trong lòng anh

- Chỉ mỗi em nhìn ra anh đang nói dối thôi Tiểu Sương! \_\_ Hắc Thịnh Duật điểm nhẹ lên mũi cô

- Vậy sao? Vậy sao còn giấu em? \_\_ Cô vẫn là chất giọng thuần khiết đó

- Anh không muốn em phải lo lắng \_\_ Anh khẽ ôm lấy cô, tham lam hít lấy mùi hương trên cơ thể của cô

- Anh nghĩ em sẽ sợ? \_\_ Phong Sương cũng choàng tay ôm lấy anh

- Anh tất nhiên biết em không sợ. Nhưng em đang mang thai, anh không muốn em phải nguy hiểm. Cả em.... Cả con chúng ta nữa \_\_ Hắc Thịnh Duật hôn lên tóc cô

- Em sẽ không sao. Hà Ái Ni đó năm lần bảy lượt muốn hãm hại em. Lần đầu không thành thì bây giờ chắc chắn sẽ thất bại thảm hại \_\_ Phong Sương lạnh giọng

- Tiểu Sương đừng nghĩ đến cô ta nữa. Anh đưa em đi ăn sáng, rồi ta đi mua sắm. Được chứ? Bà xã! \_\_ Hắc Thịnh Duật cười

- Ân. Chờ em thay đồ đã \_\_ Phong Sương hôn lên môi anh một cái rồi mới bước đi

Hắc Thịnh Duật hạnh phúc cười đầy mãn nguyện. Anh cứ nhìn theo hướng cô đi, bóng lưng cho hắn đó khiến anh muốn bảo vệ cô cả đời, anh muốn ôm cô cả đời.....

- \_\_\_\_\_-///\_\_\_\_\_

Hơi ngắn nhỉ?

Chắc khoảng 2-3 chap nữa sẽ có ngược a

Ta viết nhạt quá phải không?:(

## 19. Chương 19

Sau khi đã chuẩn bị xong, Hắc Thịnh Duật liền đưa Phong Sương đến trung tâm thương mại của Hắc Thị. Ở đây ai ai mà không biết cô là vợ của anh cơ chứ nên không ít người nịnh nọt cô

Nhưng Phong Sương cô chẳng buồn quan tâm đến những lời nói đường mật nịnh nọt ấy. Cô chỉ đi theo anh thôi

Hắc Thịnh Duật đưa cô đến một shop bán quần áo giành cho trẻ sơ sinh. Phong Sương ngược lên nhìn anh

- Ta mua đồ cho đứa bé nhé, bà xã! \_ Hắc Thịnh Duật nắm lấy tay cô

Phong Sương mỉm cười gật đầu

Trong quầy trưng bày rất nhiều thứ dễ thương khiến cô cũng không kiềm được mà nở một nụ cười hạnh phúc.

Hắc Thịnh Duật nhìn thấy vợ mình vui thì tất nhiên tâm tình cũng rất vui rồi. Anh khẽ ôm lấy cô

- Em thích chúng không? \_ Hắc Thịnh Duật hôn nhẹ vành tai cô

- Rất thích, chúng rất dễ thương \_ Phong Sương gật đầu

- Vậy thì em nên sinh thật nhiều tiểu bảo bảo cho anh \_ Hắc Thịnh Duật cười

- Em không phải là lợn. Muốn sinh tự anh sinh \_ Phong Sương liếc xéo anh một cái rồi bỏ đi xem thứ khác

Hắc Thịnh Duật buồn cười nhìn cô rồi cũng lẻo đẻo. Anh và cô mua rất nhiều thứ giành riêng cho tiểu bảo bối này. Cô thực sự mong đến khi nhìn thấy được tiểu bảo bối chào đời.

Một lúc sau, bỗng nhiên khắp nơi trong khu trung tâm thương mại này lại vang đầy tiếng súng nổ inh ỏi. Phong Sương nhíu mày lại, Hắc Thịnh Duật lập tức ôm lấy cô

- Haha. Hắc Thịnh Duật anh dám bỏ rơi tôi? Bây giờ tôi sẽ cho anh biết thế nào là đau khổ! \_ Tiếng nói thâm hiểm của một người con gái truyền từ quầy thông báo đến khắp trung tâm này

Hắc Thịnh Duật ít nhiều cũng biết đó là ai, nhưng hiện tại anh lo lắng là cho Phong Sương. Cô đang mang thai không thể vận động mạnh, nhưng nếu bây giờ Hà Ái Ni và Đào Tiến Hùng đồng loạt tấn công thì anh cũng không thể trở tay kịp. Bàn tay Hắc Thịnh Duật siết chặt lại, gân cũng nổi lên, khuôn mặt đen kịt lại trán đầy gân xanh.... Cho thấy anh đang rất tức giận rồi.

- Duật, đừng tức. Em đã có kế hoạch rồi! \_ Phong Sương nhìn anh mỉm cười nhẹ nhàng

- Kế hoạch? \_ Hắc Thịnh Duật nhìn cô

- Ừm. Kế hoạch hoàn hảo dành cho Hà Ái Ni và Đào Tiến Hùng! \_ Phong Sương cười lạnh

Cô lấy điện thoại ra bấm một dãy số dài. Rồi gửi sang cho Hồ Tĩnh. Cô nàng Hồ Tĩnh nhận được tin nhắn liền nhếch mép thích thú, rồi kéo theo Lỗ Niệm Niệm, Lục Đường Tâm và Hoan Mỹ Nga rời khỏi Trụ sở Sương Linh Hội

- Hắc Thịnh Duật, mày năm lần bảy lượt đối đầu với Đào Thị. Bây giờ tao sẽ cho mày chầu Diêm Vương! \_ Đào Tiến Hùng ôm eo Hà Ái Ni bước đến đối diện anh và cô

- Haha. Mạng của Hắc Thịnh Duật tôi rất lớn. Diêm Vương không dám nhận đâu \_ Anh cười lớn

- Vậy sao? Nhưng tôi thấy lần này Diêm Vương sẽ nhận đó. Cả cô nữa.... Phong.Sương! \_ Hà Ái Ni trừng mắt nhìn cô

- Vậy sao? Để tôi xem đã! \_ Phong Sương thờ ơ nhún vai

- Phong Sương, cô nên van xin tôi tha mạng cho cô đi. Để cô còn nhìn thấy được đứa bé trong bụng của cô nữa chứ. Haha! \_ Hà Ái Ni cười thâm độc



- Ô? Vậy cô biết gì không? Một khi làm mẹ thì cho dù chết cũng phải bảo vệ con mình. Và Phong Sương tôi cũng không ngoại lệ. Hà Ái Ni, cô năm lần bảy lượt hãm hại tôi. Bay giờ con muốn hại con tôi? Có vẻ như cô chê bai cuộc sống quá dài sao? \_ Phong Sương lạnh giọng

- Hừm. Nói nhiều làm gì, mấy người. Giết chết cô ta, tôi sẽ thương thêm. Haha! \_ Hà Ái Ni quát lớn rồi lùi về phía sau đứng nhìn

Một top gần 10 người đàn ông, bụng phệ, râu ria đang bao vây lấy anh và cô. Hắc Thịnh Duật tức giận tới độ liền xông lên đánh, tất nhiên là vẫn không quên ôm cô vào lòng

Hà Ái Ni nhìn anh lo lắng bảo vệ cho cô như vậy liền sinh lòng ghen ghét. Ắ ta vớ lấy khẩu súng của Đào Tiến Hùng và.....

“ĐOÀNG” .....

- -----///-----

Chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo?

Đoán xem:>

CÒN....

Cái này là ta bù hòm chủ nhật không đăng a~ Cũng là do ta lười thôi

CHỖ ĐỌC CHÙA A ~

## 20. Chương 20

” ĐOÀNG ”

Tiếng súng vang lên khiến cả khu trung tâm thương mại phải im lìm. Hà Ái Ni nhếch mép cười khẩy nhìn Phong Sương đứng ở đó

Vì sao ư? Đơn giản thôi. Vì viên đạn đó đã bắn trúng vào cánh tay của cô. Hắc Thịnh Duật mở to mắt nhìn thân ảnh của cô từ từ ngã khụy xuống đất mà lo lắng và sợ hãi. Anh nhanh chóng chạy đến bên cô, ôm lấy cô.... Nhưng....

Phút chốc Phong Sương lại đứng dậy đưa ánh mắt giết người đặt lên người của Hà Ái Ni

- Cô.... Cô... Sao... Cô có thể? \_ Hà Ái Ni lắp bắp, sợ hãi nhìn cô

- Tôi nói cho cô biết Hà Ái Ni. Tôi... Phong Sương! Chưa từng mất cảnh giác bao giờ. Cô nghĩ tôi không phòng bị sao? Sai rồi.... Viên đạn đó. Đúng! Là trúng nhưng trúng áo chống đạn thôi. Hừm! Muốn làm hại bảo bối của tôi? Cô nghĩ cô đủ khả năng sao Hà Ái Ni? \_ Phong Sương nhàn nhạt nói

- Haha. Cho dù như vậy, cô nghĩ xem. Cô và anh ta chỉ có 2 người, còn chúng tôi là gần 20 người. Cô nghĩ sẽ thắng được sao? \_ Hà Ái Ni vẫn vênh váo nói

” BỘP, BỘP, BỘP ”

Phong Sương nhẹ nhàng vỗ tay ba lần. Một đám người mặc đồ đen đi vào, dẫn đầu là Hồ Tĩnh. Tiếp đến là Lục Đường Tâm, Hoan Mỹ Nga và Lễ Niệm Niệm. Đào Tiến Hùng nhìn thấy tam quái liền sợ sệt lùi lại vài bước

- Hello. Chủ tịch Đào. Nhớ tôi chứ? \_ Hồ Tĩnh cười nhẹ nhìn ông ta

- Đại... Đại quái... Sao cô lại có nhã hứng đến đây? \_ Đào Tiến Hùng lắp bắp nhìn Hồ Tĩnh

- Ô... Tôi có một món quà nho nhỏ giành cho ông nha ~ \_ Hoan Mỹ Nga cười nhu mì

- Tam... Tam quá quá lời... Tôi... Tôi nào dám \_ Đào Tiến Hùng gượng cười

- Đào phu nhân, cô vào được rồi \_ Lục Đường Tâm lạnh giọng

Từ trong một đám áo đen lúc nãy, một nữ nhân khá xinh đẹp bước ra. Nhìn thấy Đào Tiến Hùng nước mắt của cô nàng liền rơi xuống...

- Đào Tiến Hùng.... Ông làm tôi rất thất vọng \_ người phụ nữ đó nói

- Dung Dung.... Sao bà lại ở đây? \_ Đào Tiến Hùng lo lắng nói

- Đừng gọi tên tôi. Đào Tiến Hùng, năm xưa ông phản bội lại ba tôi. Độc chiếm Hứa Thị của ba tôi. Bây giờ, tôi sẽ đòi lại tất cả những gì mà ông đã lấy của ba tôi! \_ Người phụ nữ tên Dung Dung đó quát lớn rồi xoay người bỏ đi

- Dung Dung, nghe tôi nói đã... Dung Dung! \_ Đào Tiến Hùng bỏ mặt Hà Ái Ni kia mà chạy theo vợ của mình

Phong Sương cười lạnh, nhìn Hà Ái Ni đang loạng choạng đứng giữa đám đông kia.

- Hà Ái Ni, cô thấy thế nào? \_ Hồ Tĩnh cười khinh bỉ

- Haha... Tôi không biết Hà Ái Ni tôi thua cô cái gì? Tôi không xinh đẹp sao? Tôi không chân thành sao? Tại sao cái gì tôi cũng thua cô? Phong Sương.... Tôi thua cô, 3 năm trước tôi thua cô, 3 năm sau quay lại tôi vẫn thua cô. Haha.... Cuộc đời Hà Ái Ni này thua cô rồi.....Phong Sương.\_ Hà Ái Ni ngồi bệt dưới sàn, vừa cười khinh bỉ bản thân, vừa nói trong nước mắt

Phong Sương hiểu cảm giác của Hà Ái Ni hiện tại. Vì ba năm trước cô cũng từng có cảm giác như vậy. Đau... Cô biết, nó đau lắm. Cảm giác người mình yêu lại yêu một người khác, nó rất khó chịu và cực kì đau đớn

Hắc Thịnh Duật ôm chặt cô vào lòng như đang muốn đem cô ra xa khỏi Hà Ái Ni. Phong Sương nhẹ nhàng nói nhỏ gì đó vào tai của anh

Sắc mặt của anh sa sầm dần. Tổ ý khó chịu, Phong Sương nhìn anh rồi cười nhẹ đầy dịu dàng. Lúc nào cũng vậy, anh luôn bị cô làm cho lung lay. Anh từ từ buông cô ra hôn nhẹ lên cánh môi của cô rồi mới dứt khoát thả cô ra

Phong Sương đứng trước mặt Hà Ái Ni, chìa tay ra

Hà Ái Ni ngạc nhiên, ngược lên nhìn cô với đôi mắt ngẩn lệ

- Cô... \_ Hà Ái Ni nghẹn ngào

- Tôi hiểu cảm giác của cô lúc này, ba năm trước. Khi tôi nhận ra được rằng tôi yêu A Duật thì cũng là lúc tôi biết anh ấy và cô đang yêu nhau. Cảm giác nó đau lắm, đau thấu xương, còn đau hơn cả khi tôi bị tổn hại nữa. Tôi hiểu cô.... Ái Ni, bản chất của cô không xấu, chỉ là cô bị đồng tiền chi phối. Ái Ni, đừng sai lầm nữa. \_ Phong Sương cười nhẹ

- Cô không hận tôi sao? Phong Sương, tôi đã làm cô và A Duật xa cách nhau, tôi đã khiến cô và anh ấy có khoảng cách, tôi đã từng hãm hại cô, tôi cũng khiến cô hiểu lầm anh ấy, tôi còn xem chút nữa là làm hại đến con cô. Phong Sương cô đừng rộng lượng như vậy.... Hức... Có được không?..... Hức... Cô rộng lượng như vậy khiến tôi phải tự trách bản thân.... Hức.... Tôi thà để cô hận tôi.... Hức... Chứ không muốn cô tha lỗi cho tôi.... Hức.... \_ Hà Ái Ni khóc nức lên

- Hà Ái Ni, cô đừng tự trách bản thân. Dù sao tỷ tỷ cũng có sao đâu \_ Lục Đường Tâm nhàn nhạt nói

Phong Sương khẽ cười nhìn Tam Quái và Lỗ Niệm Niệm, tức nhiên họ đã hiểu ý đồ của cô. Lạ tức đánh ngất Hà Ái Ni rồi đưa về nhà của họ

Còn Phong Sương tức nhiên là được " Ông xã đại nhân " đưa về rồi....

Hạnh phúc đơn giản như vậy.....

- - - - -

Còn.....

Mấy chap sau sẽ là cuộc sống ” Hường phần ” của đôi vợ chồng trẻ nhà họ Hắc ( Hắc Thịnh Duật và Phong Sương)

Chuẩn bị tinh thần ngọt sâu răng đi nha

Đăng bù hôm thứ 4 mình bận nên không đăng được ~

Chớ đọc chùa ~

## 21. Chương 21

5 Tháng sau

Thời gian 5 tháng, nói dài không dài nói ngắn cũng không ngắn. Nhưng đủ để làm thay đổi một người. Đó là Hà Ái Ni, cô nàng không còn ganh ghét gì với Phong Sương nữa mà chỉ ngoan ngoan đi theo Tứ Linh ( Bao gồm Hồ Tinh, Lục Đường Tâm, Hoan Mỹ Nga và Lô Niệm Niệm) để học hỏi.

Còn Phong Sương, cô đã mang thai đến tháng thứ 6. Cái bụng tròn tròn của cô cũng nhô lên khá cao, di chuyển cũng rất khó khăn cho nên Hắc Thịnh Duật nhất quyết không cho cô đi làm hoặc đơn giản là đi đến trụ sở. Vì sao?

Vì anh không muốn cô mệt

- Hắc Thịnh Duật. Anh chết đi đâu rồi?! \_ Tiếng quát tháo của Phong Sương vang ra.

- Đây đây... Anh đây bà xã!

Từ trong bếp bước ra là thân ảnh to lớn đang loay hoay với chiếc tạp dề trên người, khuôn mặt cũng lấm lem bột gạo.

Từ khi ba mẹ anh quyết định đi du lịch vòng quanh Châu Âu thì cuộc sống thê nô của anh cũng chính thức bắt đầu. Tuy trong Hắc gia người làm rất nhiều nhưng anh cũng không an tâm, anh dồn hết công việc cho Đại Tuyệt và Đại Tuyệt, riêng anh chỉ ở nhà chăm sóc cho cô

- Anh làm gì mà người ngợm bần thế? \_ Phong Sương nhíu mày nhìn anh

- Anh đang làm bánh cho em, chờ anh một lúc! \_ Hắc Thịnh Duật cười cười rồi đi vào bếp

Phong Sương cười hạnh phúc, khó khăn đứng dậy khỏi sofa rồi chậm chạp bước vào bếp

- Ấy ấy.... Bà xã, em ra ngoài đi. Ở đây dầu mỡ sẽ không tốt cho em và con \_ Hắc Thịnh Duật nhanh chóng cản cô đi đến phía mình

- Duật.... \_ Phong Sương vẫn chậm chạp bước đến

- Bà xã, anh nói rồi. Ở đây không được mà, ngoan nào. Ra ngoài ngồi đợi anh. Một lúc nữa là xong rồi \_ Hắc Thịnh Duật khề hôn lên tóc cô

Phong Sương cười nhẹ nhưng vẫn đứng ở đó

- Bà xã, sao vậy? Sao không ra ngoài.? \_ Hắc Thịnh Duật dứt khoát ném bỏ chiếc tạp dề trên người mình sang một bên

Đến bên cô bế thốc cô lên rồi đi ra ngoài, Phong Sương bị bế thốc lên cũng ngạc nhiên nhưng rồi cũng ngoan ngoãn nằm trong lòng anh làm nũng

- Bà xã, em hôm nay không nghe lời anh! \_ Hắc Thịnh Duật giả giọng trách móc

- Duật, em đói! \_ Phong Sương xoa xoa cái bụng tròn tròn của mình

- Anh thua em rồi, bà xã à anh nói là để anh nấu. Em lại không để anh tập trung. Bây giờ lại than đói? \_\_ Hắc Thịnh Duật cương chiều điểm nhẹ lên mũi cô
- Em đói! Con cũng đói! \_\_ Phong Sương chu môi hờn dỗi
- Haha, được được. Quần gia! \_\_ Hắc Thịnh Duật bật cười
- Dạ! Cậu chủ gọi tôi? \_\_ Bác quần gia từ ngoài vườn đi vào
- Chuẩn bị đồ ăn cho Thiếu phu nhân! \_\_ Hắc Thịnh Duật lạnh giọng
- Dạ! \_\_ Bác quần gia gật đầu rồi lui trước
- Hắc Thịnh Duật vẫn ôn nhu ôm cô trong lòng. Vuốt ve chiếc bụng nhô cao của cô
- Duật! Anh nghĩ là bé trai hay bé gái? \_\_ Phong Sương tựa đầu mình vào ngực anh
- Anh không biết. Nhưng anh thích bé gái hơn \_\_ Hắc Thịnh Duật cười
- Tại sao? Chẳng phải ai cũng thích bé trai sao? \_\_ Phong Sương nhẹ giọng
- Hừm! Con trai làm được gì chứ? \_\_ Hắc Thịnh Duật lắc đầu nguây nguẩy nhìn cô
- Nó sẽ hại đời con gái người ta.... Giống anh. Hừ! \_\_ Phong Sương lườm xéo anh rồi giận dỗi quay mặt sang chỗ khác
- O? Sao lại giận anh rồi bà xã. Anh có làm gì đâu \_\_ Hắc Thịnh Duật xị mặt bĩu môi ủy khuất nhìn cô
- Hừ. Đâu có làm gì! Chỉ là qua lại với biết bao nhiêu là đàn bà thôi. Xí! \_\_ Phong Sương hất mặt
- Bà xã, em ghen sao? Em sợ sinh con gái thì em sẽ bị thất sủng sao? \_\_ Hắc Thịnh Duật vùi đầu mình vào cổ của cô
- Em sợ thất sủng? Hắc tổng à. Anh đừng tự luyện nữa có được không? \_\_ Phong Sương đẩy anh ra
- Bà xã, anh muốn.... \_\_ Hắc Thịnh. Anh cần nhẹ chiếc cổ trắng nõn của cô
- Muốn. Muốn em gái anh. Hừ! \_\_ Phong Sương hừ lạnh
- Bà xã, anh ăn chay lâu lắm rồi đó. Phải cho anh ăn thịt nữa chứ \_\_ Hắc Thịnh Duật cười gian tà
- Duật.... \_\_ Phong Sương choàng tay ôm lấy cổ anh
- Bà xã \_\_ Hắc Thịnh Duật cười
- Em đói.... Rất đói a ~ em muốn ăn cơm ~ \_\_ Phong Sương chu môi nũng nịu
- Bà xã... Em.... Haizzz.... Thật là \_\_ Hắc Thịnh Duật thở dài
- Ông xã ~ em đói.... Bảo bối cũng đói a ~~ \_\_ Phong Sương chu môi phồng má vô cùng đáng yêu
- Nghe được hai từ “Ông xã” phát ra từ miệng của cô. Cả người Hắc Thịnh Duật cứng đờ, mở to mắt nhìn cô đang làm nũng
- Bà xã, em vừa gọi anh là gì? \_\_ Hắc Thịnh Duật nhẹ giọng nói
- Em gọi gì ấy nhỉ? \_\_ Phong Sương giả vờ quên
- Bà xã, gọi lại lần nữa. \_\_ Hắc Thịnh Duật cười tươi rói
- Ông xã ~ \_\_ Phong Sương cũng vui vẻ gọi
- Một lần nữa \_\_ Hắc Thịnh Duật hào hứng nói
- Ông xã ~ \_\_ Phong Sương vẫn ngoan ngoãn gọi
- Một lần nữa! \_\_ Hắc Thịnh Duật đang vô cùng hạnh phúc nha
- Ông xã, ông xã, ông xã.... Em đói rồi a ~~ \_\_ Phong Sương chu môi lên

- Được rồi. Sau này gọi anh bằng ông xã nghe rõ chưa? \_\_ Hắc Thịnh Duật cứng chiều hôn lên môi cô

- Ân! \_\_ Phong Sương gật đầu

Anh cười, cô cũng cười. Cả hai vợ chồng ngày nào cũng ân ân ái ái không biết cái gì gọi là chán..

Thanh xuân tuổi 17 em giành cho anh tất cả những gì em có, nhưng em nhận lại toàn là sự thờ ơ của anh

Thanh xuân tuổi 18 em đang tập quên anh đi, nhưng lúc nào cũng mang lại sự hạnh phúc và che chở cho em

Thanh xuân tuổi 19, xin lỗi anh em không quên được

Thanh xuân tuổi 20, em chính thức nói.... Em yêu anh!

- \_\_\_\_\_-HOÀN-\_\_\_\_\_

Truyện này hơi ngắn

Nhưng sẽ có ngoại truyện a ~~

Cứ chờ nha

Chớ đọc chùa

## 22. Chương 22: Phiên Ngoại 1

5 năm sau

- Hắc Thiên Bảo.... Con lăn ra đây cho mẹ! \_\_ Giọng nói lạnh lùng mang theo nét tức giận kia là của Phong Sương, nữ chủ nhân của Hắc Gia

Còn cậu bé Hắc Thiên Bảo chính là kết tinh tình yêu của Phong Sương và Hắc Thịnh Duật. Từ khi ra đời thì cô luôn giành nhiều thời gian quan tâm cậu nhóc này cho nên cậu nhóc khá bướng bỉnh và bám lấy mẹ.

- Mẹ à ~~ Thiên Bảo sai rồi a ~ Mẹ tha cho con đi mà ~ \_\_ Hắc Thiên Bảo mếu máo khoanh tay cúi mặt hối lỗi nhìn cô

- Tha cho con? Để xem đã! \_\_ Phong Sương hừ lạnh

- Mẹ xinh đẹp, Thiên Bảo sai rồi a ~ Mẹ đừng tức giận sẽ ảnh hưởng đến em bé a ~~ \_\_ Hắc Thiên Bảo chu môi nhỏ nhắn lên nói

- Con sai ở đâu? \_\_ Phong Sương ngồi trên sofa mà lườm cậu nhóc

- Dạ.... Con lỡ tay làm vỡ lọ hoa của bà nội, con lỡ phá cây cảnh của ông nội, con lỡ làm chết cá cảnh của ông ngoại, con lỡ làm chú chim Hoàng Yến của bà ngoại bị trụi lông, con lỡ tay cắt phá tài liệu của ba.... Con.... Con còn không nghe lời cô giáo, con hay trêu chọc bạn... Mẹ ơi ~ Thiên Bảo sai rồi ~~ con xin lỗi ~ \_\_ Hắc Thiên Bảo lay tay cô nũng nịu

- Con.... Con.... \_\_ Phong Sương cầm nín

- Mẹ ơi ~~ Thiên Bảo sai rồi ~~ \_\_ Hắc Thiên Bảo mếu máo ôm lấy tay cô

- Thằng nhóc kia, ai cho phép người ôm vợ ông! \_\_ Từ bên ngoài, tiếng gầm của một người đàn ông vang lại

- Mẹ là vợ ba, nhưng mẹ là mẹ của Thiên Bảo \_\_ Cậu nhóc chu môi ủy khuất nói

- Bà xã ~ Em phải lấy lại công bằng cho anh, vì nó mà cả đêm anh phải thức trắng để soạn lại tài liệu hôm qua nó phá! \_\_ Hắc Thịnh Duật ngồi ngay bên cạnh cô, bàn tay còn đặt lên cái bụng nhô nhô của cô

- A Duật... Em đang suy nghĩ không biết lúc sinh, có bị tráo đổi con không nữa. Em thấy lúc nhỏ em và anh đầu có như tiểu quỷ này.... \_ Phong Sương thở dài

- Mẹ ~~ Mẹ nói như vậy Tiểu Bảo buồn a ~~ \_ Hắc Thiên Bảo rưng rưng nước mắt

- Bà xã, anh hối hận rồi. Biết thế anh đã không cho em sinh thằng nhóc này rồi \_ Hắc Thịnh Duật cười nhẹ, rồi hôn lên tóc cô

- Ba làm Tiểu Bảo tổn thương \_ cậu nhóc xụ mặt

- Duật, em mệt rồi \_ Phong Sương nhẹ giọng

- Anh đưa em về phòng \_ Hắc Thịnh Duật bế bồng cô lên

- Ó? Ba mẹ... Con Tiểu Bảo? \_ Hắc Thiên Bảo ngơ ngác nhìn

- Quy cũ! \_ Phong Sương nhẹ nhàng nói

- Hả? Mẹ ơi ~ Tiểu Bảo sai rồi. Mẹ đừng phạt như vậy mà ~~ Huhu \_ Hắc Thiên Bảo mếu máo nói

Nhưng hai vợ chồng nhà kia không thèm để ý đến. Cứ ung dung vui vẻ cùng nhau lên phòng để lại khuôn mặt vô cùng khó coi của Hắc tiểu gia - Hắc Thiên Bảo

- Tiểu Bảo, cô đến rồi a ~ \_ Giọng nói nhẹ nhàng nhưng lại khiến Tiểu Bảo lạnh cả sống lưng

- Huhu, Cô ơi tha cho Tiểu Bảo đi mà \_ Hắc Thiên Bảo mếu máo, lắc đầu nguây nguẩy

- Không được, cô tha cho con thì Thiếu gia và Thiếu phu nhân sẽ không tha cho cô. Đi nào Tiểu Bảo! \_ Đó là giọng nói của Đại Tuyết đó ạ

- Huhu.... Mẹ ơi ~ Ba ơi ~ Tha cho Tiểu Bảo đi mà \_ Hắc Thiên Bảo vẫn lưu luyến

- Đi thôi! \_ Đại Tuyết nhanh chóng bế bồng cậu bé lên rồi đưa đi

Mọi người đang thắc mắc là đi đâu đúng không?

Đừng lo, tiểu soái này là được đưa đi huấn luyện ở trụ sở Sương Linh Hội nha. Mỗi lần Tiểu Bảo làm sai đều được đưa đến Trụ sở Sương Linh Hội để nhận được sự huấn luyện đặc cách từ Tứ Linh và Hà Ái Ni. Tuy nhẹ nhàng nhưng cậu bé rất sợ... Đơn giản là vì có cả Phong Thần ở đó

Cậu bé chưa từng được nghỉ ngơi, nếu như không có Phong Thần thì Hắc Thiên Bảo không cần phải tập luyện. Nhưng khi có Phong Thần thì dù là thở thì cậu bé cũng không dám thở mạnh. Nên cậu bé rất sợ Phong Thần a ~

- Huhu... Cô ơi tha cho Tiểu Bảo đi \_ Hắc Thiên Bảo vẫn kiên trì nài nỉ

Nhưng Đại Tuyết vẫn chọn cách im lặng và tiếp tục lái xe....

Cậu bé khóc ròng 1 dòng sông!

- - - - -

Còn 2 Phiên Ngoại nữa nha mà chủ yếu là hai nhân vật chính

Chớ đọc chùa ~~

## 23. Chương 23: Phiên Ngoại 2

Trở về với Hắc Thịnh Duật và Phong Sương nào ~

Hôm nay, Hắc Thị tổ chức tiệc cuối năm giành cho nhân viên của Hắc Thị và hiển nhiên các tập đoàn lớn đều được mời đến

Phong Sương mang theo cái bụng bầu gần 9 tháng bước vào bữa tiệc cùng Hắc Thịnh Duật. Anh đỡ cô, bàn tay cũng không quên ôm lấy cô

- Bà xã, hay em vào nhà đi \_ Hắc Thịnh Duật cười ôn nhu nhìn cô

- Em có hẹn bạn, không được thất hứa \_ Phong Sương cười

- Ai vậy? Anh có quen không? \_ Hắc Thịnh Duật nhíu mày

- Có lẽ là không \_ Phong Sương cười rồi xoay người bỏ đi

Hắc Thịnh Duật nhìn theo bóng dáng cô đi mà chỉ biết cười nhẹ

Phong Sương di chuyển ngày càng khó khăn, bất giác đôi chân mày thanh tú khẽ nhíu lại. Hồ Tĩnh nhìn thấy cô như vậy liền phì cười

- Ôi trời ơi... Tỷ tỷ đại nhân bây giờ đang là sản phụ luôn nha. Là bà mẹ hai con rồi nhá tỷ tỷ \_ Hồ Tĩnh trêu chọc

- Hừm. Nếu như không nể tình Hồ Tĩnh người sắp về nhà làm dâu của Phong Gia thì Phong Sương ta nhất định không tha cho người! \_ Phong Sương nhàn nhạt nói

- Ôi trời, bà cô của tôi ơi. Đã là mẹ hai con rồi, vẫn còn khí phách đó ha? \_ Phía xa, một người đàn ông ngoại quốc bước vào

- Jackson... Chào mừng anh quay về Thành Phố này \_ Phong Sương cười nhẹ

- Tiểu Sương, chúc mừng em. Lâu rồi không về bây giờ về thì... Haizz em lại làm mẹ hai con rồi \_ Jackson tiếc nuối tặc lưỡi

- Anh đó! \_ Phong Sương đánh nhẹ vào tay anh chàng đó

Phía xa xa, Hắc Thịnh Duật nhìn thấy những cử chỉ thân mật ấy nộ khí liền tăng lên. Khuôn mặt hầm hầm đầy sát khí của anh khiến không ít người phải e sợ

- PHONG SƯƠNG! \_ Hắc Thịnh Duật gầm lên

Phong Sương ngu ngơ quay sang nhìn anh bằng cặp mắt khó hiểu

- Vợ à. Em sao lại ở đó vậy? \_ Hắc Thịnh Duật dịu giọng lại

Jackson khó hiểu nhìn cô rồi nhìn anh. Lắc đầu một cái đầy nghi vấn

- Tiểu Sương, cậu ta là? \_ Jackson hướng về phía anh

- Tôi là chồng của Sương Sương! \_ Hắc Thịnh Duật nhanh nhẩu đáp

- À \_ Jackson gật đầu tỏ vẻ hiểu ý

- Cậu là ai? \_ Hắc Thịnh Duật lạnh nhạt nói

- Tôi là anh trai kết nghĩa của Tiểu Sương. Hôm nay đại diện cho tập đoàn US đến tham dự buổi tiệc này, sẵn dịp thăm Tiểu Sương \_ Jackson cười nhìn cô

Phong Sương cũng vui vẻ cười đáp lại.

Máu ghen xộc lên não rồi. Hắc Thịnh Duật tức đến đỏ mặt, mạnh tay kéo cô đi. Phong Sương do bị kéo đi bất ngờ liền giật mình bất giác khuôn mặt của cô khó coi vô cùng

- HẮC THỊNH DUẬT! \_ Phong Sương hét lên

- Chuyện gì? \_ Do ghen tuông vợ vẫn nên anh khá lạnh nhạt với cô

- A... Thằng chồng trời đánh. Anh có biết em đang mang thai không mà lôi kéo em như vậy? Bây giờ em đau quá.... Bụng em đau quá nè.... Hắc Thịnh Duật đáng ghét...

Aaa \_ Phong Sương một tay bị anh nắm chặt một tay ghì chặt bụng đang đau nhói của mình

- O? Vợ ơi. Anh xin lỗi, anh quên mất.... Anh đưa em vào bệnh viện \_ Hắc Thịnh Duật đỡ mồ hôi bết lấy cô Phong Sương đau đớn liền vớ lấy tóc anh mà nắm mà kéo. Hắc Thịnh Duật tuy đau nhưng vẫn cố gắng chịu đựng... Vì bé con anh phải nhẫn nhịn phải nhẫn nhịn

Vừa đến được bệnh viện, Phong Sương đã được đẩy vào phòng sinh. Tuy không phải là lần đầu cô sinh con nhưng Hắc Thịnh Duật anh không thể không lo cho cô. Anh cứ đi đi lại lại trước cửa phòng sinh khiến Hắc Thiên Bảo phải chóng mặt

- Ba ơi là ba không biết lúc mẹ sinh con ba có lo như vậy không nữa? \_ Hắc Thiên Bảo tặc lưỡi

- Tiểu Bảo, nếu con muốn bình yên thì im đi. Nếu không, cô không đảm bảo \_ Đại Tuyết thì thầm

Giống như là hiểu ý Hắc Thiên Bảo lập tức im thin thít. Còn Hắc Thịnh Duật anh chẳng còn hứng thú bận tâm đến thằng con trời đánh ấy nữa, bây giờ anh quan tâm chính là cô....

Sau 2 giờ thì cô cũng đã hạ sinh an toàn. Cánh cửa phòng sinh vừa được mở ra, anh lập tức bay vào chưa để bác sĩ nói lời nào anh đã ôm chặt lấy cô không buông

- À.. Ồm.... Hắc tổng... Chúc mừng ngài... Là một tiểu Thiếu gia! \_ Ông bác sĩ gương cười

Thân ảnh Hắc Thịnh Duật và Hắc Thiên Bảo đồng loạt cứng đờ

Vì sao ư?

Đối với Hắc Thịnh Duật có thêm một cậu con trai thì sẽ có thêm người tranh sủng với anh

Còn đối với tiểu quý Hắc Thiên Bảo thì thằng nhóc này chính là kẻ sẽ chiếm lấy gia tài kếch xù của cậu bé

- Ủ....\_ Hắc Thịnh Duật lạnh nhạt gật đầu

- D... Duật... Con em? \_ Phong Sương thều thào nói

- Bà xã, đừng lo. Con trai chúng ta rất khỏe. Em ngủ đi, ngoan \_ Hắc Thịnh Duật cười ôn nhu rồi hôn lên trán cô

Phong Sương gật đầu rồi ngủ dưỡng sức

Cậu nhóc thứ hai được ba anh đặt tên là Hắc Thiên Hoàng. Cậu nhóc này được hưởng gen từ cô nhiều hơn là anh, Hắc Thiên Hoàng dường như là im lặng và ít nói hơn Hắc Thiên Bảo. Cũng không bám lấy mẹ như anh hai, càng không hay phạm sai lầm như Hắc Thiên Bảo. Vì vậy Hắc Thiên Hoàng rất được sự sủng ái của Phong Sương

Còn Hắc Thịnh Duật từ khi có thêm một người con thì anh cũng trưởng thành hơn nhiều. Nhưng mỗi khi về nhà thì y như rằng một đứa trẻ với thân hình người lớn. Anh và Hắc Thiên Bảo cứ tranh đấu võ mồm suốt ngày. Gia đình cô luôn luôn náo nhiệt như vậy đó....

- \_\_\_\_\_END\_\_\_\_\_

Ta tính ra thêm 2 phiên ngoại. Nhưng lười quá nên ra một phiên ngoại thôi. Đừng trách ta a ~~

*Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-vo-lanh-lung-cua-hac-thieu>*